

.. satyanArAyaNa vrata kathAya ..

.. ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥାୟ ..

କଥା ପ୍ରାରଂଭ

ପ୍ରଥମୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ବ୍ୟାସ ଉବାଚ

ଏକଦା ନୈମିଷାରଣ୍ୟେ ରକ୍ଷୟଃ ଶୈନକାଦୟଃ |

ପ୍ରପଞ୍ଚମୁନୟଃ ସର୍ବେ ସୁତଂ ପୌରାଣିକଂ ଖଲୁ || ୧||

ରକ୍ଷୟ ଉବାଚ

ବ୍ରତେନ ତପସା କିଂ ବା ପ୍ରାପ୍ୟତେ ବା.ଞ୍ଚିତଂ ଫଳମ୍ |

ତସର୍ବଂ ଶ୍ରୋତୁମିଚ୍ଛାମଃ କଥୟସ୍ୱ ମହାମୁନେ || ୨||

ସୁତ ଉବାଚ

ନାରଦେନୈବ ସଂପୃଷ୍ଣୋ ଭଗବାଙ୍କମଲାପତିଃ |

ସୁରର୍ଷଭେ ଯଥୈବାହ ତଞ୍ଜୁଶୁଧଂ ସମାହିତାଃ || ୩||

ଶ୍ରୀ ବ୍ୟାସଜୀ ନେ କହା- ଏକ ସମୟ ନୈମିଷାରଣ୍ୟ ତୀର୍ଥ ମେଂ ଶୌନକ ଆଦି
 ହଜାରୋଂ ରଷି-ମୁନିୟୋଂ ନେ ପୁରାଣୋଂ କେ ମହାଜ୍ଞାନୀ ଶ୍ରୀ ସୁତଜୀ ସେ ପୁଛା
 କି ବହ ବ୍ରତ-ତପ କୌନ ସା ହୈ, ଜିସକେ କରନେ ସେ ମନବା.ଞ୍ଚିତ ଫଳ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହୋତା ହୈ | ହମ ସଭୀ ବହ ସୁନନା ଚାହତେ ହୈଂ | କୃପା କର ସୁନାଏଁ |
 ଶ୍ରୀ ସୁତଜୀ ବୋଲେ- ଐସା ହୀ ପ୍ରଶ୍ନ ନାରଦ ନେ କିୟା ଥା | ଜେ କୁଛ ଭଗବାନ
 କମଲାପତି ନେ କହା ଥା, ଆପ ସବ ଉସେ ସୁନିଏ |
 ଏକଦା ନାରଦୋ ଯୋଗୀ ପରାନ୍ତୁଗ୍ରହକାଂକ୍ଷୟା |
 ପର୍ଯ୍ୟଟନ୍ତି ବିଧିଂ ଲୋକାନ୍ତୁର୍ତ୍ତ୍ୟ ଲୋକମୁପାଗତଃ || ୪ ||
 ତତୋ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଜନାନ୍ତୁର୍ବାନାନାକ୍ଲେଶସମନ୍ୱିତାନ୍ |
 ନାନାୟୋନି ସମୁପ୍ସାନ୍ନାନ୍ କ୍ଲିଷ୍ୟମାନାନ୍ତୁ କର୍ମଭିଃ || ୫ ||
 କେନୋପାୟେନ ଚୈତେଷାଂ ଦୁଃଖନାଶୋ ଭବେଚ୍ଛୁବନ୍ |
 ଇତି ସ.ଞ୍ଚିତ୍ୟ ମନସା ବିଷ୍ଣୁଲୋକଂ ଗତସ୍ତଦା || ୬ ||
 ତତ୍ର ନାରାୟଣାଂଦେବଂ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣଚତୁର୍ଭୁଜମ୍ |
 ଶ.ଙ୍ଗ ଚକ୍ର ଗଦା ପଦ୍ମ ବନମାଳା ବିଭୂଷିତମ୍ || ୭ ||

ପରୋପକାର କୀ ଭାବନା ଲେକର ଯୋଗୀ ନାରଦ କଲି ଲୋକୋ କୀ ଯାତ୍ରା
କରତେ-କରତେ

ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ ମେଂ ଆ ଗଏ | ବହାଁ ଉନ୍ମୋଂନେ ଦେଖା କି ଲୋଗ ଭାରୀ କଷ୍ଟ ଭୋଗ
ରହେ ହେଁ | ପିଛଲେ କର୍ମୋଂ କେ ପ୍ରଭାବ ସେ ଅନେକ ଯୋନିୟୋଂ ମେଂ ଉପ୍ନ
ହୋ ରହେ ହେଁ | ଦୁଃଖୀଜନୋଂ କୋ ଦେଖ ନାରଦ ସୋଚନେ ଲଗେ କି ଜନ
ପ୍ରାଣିୟୋଂ

କା ଦୁଃଖ କିସ ପ୍ରକାର ଦୂର କିୟା ଜାଏ | ମନ ମେଂ ଯହୀ ଭାବନା ରଖକର

ନାରଦଜୀ ବିଷ୍ଣୁ ଲୋକ ପହୁଁଚେ | ବହାଁ ନାରଦଜୀ ନେ ଚାର ଭୁଜାଧାରୀ

ସତ୍ୟନାରାୟଣ କେ ଦର୍ଶନ କିଏ, ଜିନ୍ମୋଂନେ ଶ.ଜୀ, ଚକ୍ର, ଗଦା, ପଦ୍ମ

ଅପନୀ ଭୁଜାଓଂ ମେଂ ଲେ ରଖା ଥା ଐର ଉନକେ ଗଲେ ମେଂ ବନମାଳା ପୂଅଡ଼ୀ
ଥୀ |

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ତଂ ଦେବଦେବେଶଂସ୍ତୋତୁଂ ସମୁପଚକ୍ରମେ |

ନାରଦ ଉବାଚ

ନମୋବାଂଗମନସାତୀତ- ରୂପାୟାନଂତଶକ୍ତୟେ |

ଆଦିମଧ୍ୟାନ୍ତହୀନାୟ ନିର୍ଗୁଣାୟ ଗୁଣାତ୍ମନେ || ୮ ||

ସର୍ବେଷାମାଦିଭୂତାୟ ଭକ୍ତାନାମାର୍ତ୍ତନାଶିନେ |

ଶୁଭା ସ୍ତୋତ୍ରଂତତୋ ବିଷ୍ଣୁର୍ନାରଦଂ ପ୍ରତ୍ୟଭାଷତ୍ || ୯||

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ

କିମର୍ଥମାଗତୋଽସି ଓଂ କିଂତେ ମନସି ବର୍ତ୍ତତେ |

କଥାୟସ୍ମ ମହାଭାଗ ତସ୍ମର୍ତ୍ତଂ କଥାୟମିତେ || ୧୦||

ନାରଦ ଉବାଚ

ମର୍ତ୍ୟଲୋକେ ଜନାଃ ସର୍ବେ ନାନାକ୍ଲେଶସମହିତାଃ |

ନନାୟୋନିସମୁପ୍ତନାଃ ପତ୍ୟନ୍ତେ ପାପକର୍ମଭିଃ || ୧୧||

ନାରଦଜୀ ନେ ସ୍ମୃତି କୀ ଔର କହା କି ମନ-ବାଣୀ ସେ ପରେ, ଅନଂତ ଶକ୍ତିଧାରୀ,

ଆପକୋ ପ୍ରଣାମ ହୈ | ଆଦି, ମଧ୍ୟ ଔର ଅଂତ ସେ ମୁକ୍ତ ସର୍ବଆତ୍ମା କେ ଆଦିକାରଣ

ଶ୍ରୀ ହରି ଆପକୋ ପ୍ରଣାମ | ନାରଦଜୀ କୀ ସ୍ମୃତି ସୁନ ବିଷ୍ଣୁ ଭଗବାନ ନେ

ପୁଛା- ହେ ନାରଦ! ତୁମ୍ଭରେ ମନ ମେଂ କ୍ୟା ହୈ? ବହୁ ସବ ମୁଝେ ବତାଇଏ |

ଭଗବାନ କୀ ଯହୁ ବାଣୀ ସୁନ ନାରଦଜୀ ନେ କହା- ମର୍ତ୍ୟ ଲୋକ କେ ସଭୀ ପ୍ରାଣୀ

ପୂର୍ବ ପାପୋଂ କେ କାରଣ ବିଭିନ୍ନ ଯୋନିଯୋଂ ମେଂ ଉପ୍ତନ୍ ହୋକର ଅନେକ ପ୍ରକାର

କେ କଷ୍ଟ ଭୋଗ ରହେ ହୈଂ |

ତକ୍ତଥଂ ଶମୟେନ୍ନାଥ ଲଘୁପାୟେନ ତସ୍ମଦ୍ |

ଶ୍ରୋତୁମିଛାମି ତସର୍ବଂ କୃପାସ୍ତି ଯଦି ତେ ମୟି || ୧୨||

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ

ସାଧୁ ପୃଷ୍ଠଂ ଭୟା ବସ ଲୋକାନୁଗ୍ରହକାଂକ୍ଷୟା ।

ୟକୃତ୍ବା ମୃତ୍ୟତେ ମୋହଭଞ୍ଜଶୁଷ୍ପ ବଦାମି ତେ || ୧୩||

ବ୍ରତମସ୍ତି ମହପୁଣ୍ୟଂ ସ୍ବର୍ଗେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଚ ଦୁର୍ଲଭମ୍ ।

ତବ ସ୍ନେହାଦ୍ଭୟା ବସ ପ୍ରକାଶଃ କ୍ରିୟତେଽଧୁନା || ୧୪||

ୟଦି ଆପ ମୁଝ ପର କୃପାଲୁ ହେଁ ତୋ ଜନ ପ୍ରାଣିୟୋଂ କେ କଷ୍ଟ ଦୂର କରନେ କା

କୋଇ ଛୋଟା-ସା ଉପାୟ ବତାଏଁ | ମୈଂ ବହ ସୁନନା ଚାହତା ହୁଁ | ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ

ବୋଲେ ହେ ନାରଦ! ତୁମ ସାଧୁ ହୋ | ତୁମନେ ଜନ-ଜନ କେ କଲ୍ୟାଣ କେ ଲିଏ

ଅଛା

ପ୍ରଶ୍ନ କିୟା ହେଁ | ଜିସ ବ୍ରତ କେ କରନେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋହ ସେ ଛୁଟ ଜାତା ହେଁ,

ବହ ମୈଂ ତୁମ୍ଭେଂ ବତାତା ହୁଁ | ଯହ ବ୍ରତ ସ୍ବର୍ଗ ଔର ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ ଦୋନୋଂ

ମେଂ ଦୁର୍ଲଭ ହେଁ | ତୁମ୍ଭାରେ ସ୍ନେହବଶ ମେଂ ଇସ ବ୍ରତ କା ବିବରଣ ଦେତା ହୁଁ |

ସତ୍ୟନାରାୟଣସୈବଂ ବ୍ରତଂ ସମ୍ୟଗ୍ବିଧାନତଃ ।

କୃତ୍ବା ସଦ୍ୟଃ ସୁଖଂ ଭୁକ୍ତ୍ବା ପରତ୍ର ମୋକ୍ଷମାପ୍ୟୟାତ୍ ।

ତଚ୍ଛୁଦା ଭଗବଦ୍ଦାକ୍ୟଂ ନାରଦୋ ମୁନିରବ୍ରବୀତ୍ || ୧୫||

ନାରଦ ଭବାତ

କିଂ ଫଳଂ କିଂ ବିଧାନଂ ଚ କୃତଂ କେନୈବ ତଦ୍ବ୍ରତମ୍ ।

ତସର୍ବଂ ବିସ୍ତରାଦ୍ ବୁଝି କଦା କାର୍ଯ୍ୟଂ ହି ତଦ୍ବ୍ରତମ୍ || ୧୬||

ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ

ଦୁଃଖଶୋକାଦିମନଂଧନଧାନ୍ୟପ୍ରବର୍ଧନମ୍ || ୧୭||

ସୌଭାଗ୍ୟସତ୍ତ୍ୱକରଂ ସର୍ବତ୍ରବିଜୟପ୍ରଦମ୍ ।

ୟସ୍ମିଙ୍କସ୍ମିନ୍ନେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୋ ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାସମନ୍ୱିତଃ || ୧୮||

ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ ବିଧିପୂର୍ବକ କରନେ ସେ ତତ୍କାଳ ସୁଖ ମିଳତା ହେଁ

ଐର ଅତତଃ ମୋକ୍ଷ କା ଅଧିକାର ମିଳତା ହେଁ | ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ କେ ବଚନ

ସୁନ ନାରଦ ନେ କହା କି ପ୍ରଭୁ ଇସ ବ୍ରତ କା ଫଳ କ୍ୟା ହେଁ? ଇସେ କବ ଐର

କୈସେ ଧାରଣା କିୟା ଜାଏ ଐର ଇସେ କିସ-କିସ ନେ କିୟା ହେଁ | ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ

ନେ କହା ଦୁଃଖ-ଶୋକ ଦୂର କରନେ ବାଲା, ଧନ ବଞ୍ଚିଅନ୍ତାନେ ବାଲା | ସୌଭାଗ୍ୟ

ଐର ସଂତାନ କା ଦାତା, ସର୍ବତ୍ର ବିଜୟ ଦିଲାନେ ବାଲା ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ

ବ୍ରତ ମନୁଷ୍ୟ କିସୀ ଭୀ ଦିନ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭକ୍ତି କେ ସାଥ କର ସକତା ହେଁ |

ସତ୍ୟନାରାୟଣଂ ଦେବଂ ଯଜେଜ୍ଞେବ ନିଶାମୁଖେ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୈର୍ବାକ୍ଷବୈଶ୍ଠୈବ ସହିତୋ ଧର୍ମତପୁରଃ ॥ ୧୯॥

ନୈବେଦ୍ୟଂ ଭକ୍ତିତୋ ଦଦ୍ୟାସ୍ତପାଦଂ ଭକ୍ଷ୍ୟମୁଭୟମ୍ ।

ରଂଭାଫଳଂ ଘୃତଂ କ୍ଷୀରଂ ଗୋଧୂମମସ୍ୟ ଚ ଚୂର୍ଣ୍ଣକମ୍ ॥ ୨୦॥

ଅଭାବେଶାଳିଚୂର୍ଣ୍ଣଂ ବା ଶର୍କରା ବା ଗୁଡ଼ସ୍ତଥା ।

ସପାଦଂ ସର୍ବଭକ୍ଷ୍ୟାଣି ଚୈକୀକୃତ୍ୟ ନିବେଦୟେତ୍ ॥ ୨୧॥

ବିପ୍ରାୟ ଦକ୍ଷିଣାଂ ଦଦ୍ୟାକୃଥାଂ ଶୁଭ୍ରାଜନୈଃ ସହ ।

ତତଶ୍ଚବନ୍ଧୁନିଃ ସାର୍ଥଂ ବିପ୍ରାଂଶୁ ପ୍ରତିଭୋଜୟେତ୍ ॥ ୨୨॥

ସାୟଂକାଳ ଧର୍ମରତ ହୋ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେ ସହଯୋଗ ସେ ଔର ବଂଧୁ ବାଂଧବ

ସହିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ପୂଜନ କରେଂ । ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଖାନେ ଯୋଗ୍ୟ

ଭଉମ ପ୍ରସାଦ (ସବାୟା) ଲେଂ । ଯହ ପ୍ରସାଦ କେଲେ, ଘୀ, ଦୁଧ, ଗେହୁଁ କେ ଆଟେ

ସେ ବନା ହୋ । ଯଦି ଗେହୁଁ କା ଆଟା ନ ହୋ, ତୋ ଚାବଲ କା ଆଟା ଔର ଶକର
କେ

ଛାନ ପର ଗୁଡ଼ ମିଲା ଦେଂ । ସବ ମିଲାକର ସବାୟା ବନା ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପିତ

କରେଂ । ଇସକେ ବାଦ କଥା ସୁନେଂ, ପ୍ରସାଦ ଲେଂ, ବ୍ରାହ୍ମଣୋ କୋ ଦକ୍ଷିଣା ଦେଂ

ଐର ଇସକେ ପଶ୍ଚାତ ବଂଧୁ-ବାଂଧବୋଂ ସହିତ ବ୍ରାହ୍ମଣୋଂ କୋ ଭୋଜନ କରାଏଁ ।

ପ୍ରସାଦଂ ଭକ୍ଷୟତ୍ସକ୍ତ୍ୟା ନୃତ୍ୟଗୀତାଦିକଂ ଚରେତ୍ ।

ତତଶ୍ଚ ସ୍ବଗୃହଂ ଗଚ୍ଛେତ୍ୟନାରାୟଣଂ ସ୍ମରନ୍ ॥ ୨୩॥

ଏବଂକୃତେ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ବା.ଜ୍ଞାସିଦ୍ଧିର୍ଭବେତ୍ ଧୁବମ୍ ।

ବିଶେଷତଃ କଲିଙ୍ଗୁଗେ ଲଘୁପାୟଃସ୍ତ୍ରି ଭୂତଲେ ॥ ୨୪॥

ପ୍ରସାଦ ପା ଲେନେ କେ ବାଦ କୀର୍ତ୍ତନ ଆଦି କରେଂ ଐର ପିର ଭଗବାନ

ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ସ୍ମରଣ କରତେ ହୁଏ ସ୍ବଜନ ଅପନେ-ଅପନେ ଘର ଜାଏଁ । ଏସେ

ବ୍ରତ-ପୂଜନ କରନେ ବାଲେ କୀ ମନୋକାମନା ଅବଶ୍ୟ ପୂରୀ ହୋଗୀ । କଲିଙ୍ଗୁଗ ମେଂ

ବିଶେଷ ରୂପ ସେ ଯହ ଛୋଟା-ସା ଉପାୟ ଇସ ପୃଥ୍ବୀ ପର ସୁଲଭ ହେଁ ।

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥାୟାଂ ପ୍ରଥମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ॥

ଦ୍ୱିତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ସୂତ ଉବାଚ

ଅଥାନ୍ୟସଂପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମି କୃତଂ ଯେନ ପୁରା ଦ୍ୱିଜ ।

କଶ୍ଚିତ୍ କାଶୀପୁରେ ରମେ୍ୟ ହ୍ୟାସୀଦ୍ୱିପ୍ରୋଽତିନିର୍ଧନଃ ॥ ୧॥

କ୍ଷୁଦ୍ରତ୍ୱ୍ୟାଂ ବ୍ୟାକୁଲୋ ଭୂତ୍ୱା ନିତ୍ୟଂ ବଭ୍ରାମ ଭୂତଲେ ।

ଦୁଃଖୀତଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଂ ଦୃଷ୍ଣ୍ଵା ଭଗବାନ୍ନୁ । ସ୍ତୁତଂ ପ୍ରାୟଃ ॥ ୨ ॥

ବୃଦ୍ଧବ୍ରାହ୍ମଣରୂପସ୍ତଂ ପପ୍ରୁକ୍ଷ ହିଜମାଦରାତ୍ ।

କିମର୍ଥଂ ଭ୍ରମସେ ବିପ୍ର ମହୀଂ ନିତ୍ୟଂ ସୁଦଃଖୀତଃ

ତସର୍ବଂ ଶ୍ରୋତୁମିଚ୍ଛାମି କଥ୍ୟତାଂ ହିଜସଭମ ॥ ୩ ॥

ସୁତଜୀ ନେ କହା- ଇସ ବ୍ରତ କୋ ପହଲେ କିସନେ କିୟା? ଅବ ମୈଂ ଆପକୋ ସୁନାତା

ହୁଁ | ବହୁତ ରମଣୀୟ କାଶୀପୁରୀ ମେଂ ଏକ ନିର୍ଧନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରହତା ଥା |

ବହ ଭୃଷ-ପ୍ୟାସ ସେ ଦୁଃଖୀ ଯହାଁ-ବହାଁ ଭଟକତା ରହତା ଥା | ଇସ

ବ୍ରାହ୍ମଣ କୋ ଦୁଃଖୀ ଦେଖ ଏକ ଦିନ ଭଗବାନ ନେ ସ୍ଵୟଂ ଏକ ବୃଦ୍ଧେ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କା ବେଶ ଧାରଣ କର, ଇସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେ ଆଦର କେ ସାଥ ପ୍ରଶ୍ନ କିୟା | ହେ

ବିପ୍ର! ତୁମ ସଦା ହୀ ଦୁଃଖୀ ରହ ପୃଥ୍ଵୀ ପର କେ୍ୟାଂ ଭଟକତେ ରହତେ ହୋ |

ମୈଂ ଯହ ଜାନନା ଚାହତା ହୁଁ |

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭବାତ

ବ୍ରାହ୍ମଣୋଽତି ଦରିଦ୍ରୋଽହଂ ଭିକ୍ଷାଥଂ ବୈ ଭ୍ରମେ ମହୀମ୍ ॥ ୪ ॥

ଉପାୟଂ ଯଦି ଜାନାସି କୃପୟା କଥୟ ପ୍ରଭୋ |

ବୃଦ୍ଧପ୍ରାକ୍ଷଣ ଉଦ୍‌ବାଚ

ସତ୍ୟନାରାୟଣୋ ବିଷ୍ଣୁର୍ବା.ଶ୍ଚିତାର୍ଥଫଳପ୍ରଦଃ || ୫||

ତସ୍ୟ ଉଂ ପୂଜନଂ ବିପ୍ର କୁରୁଷ୍ଠ ବ୍ରତମୁଦ୍‌ମମ୍ |

ୟକ୍ଠା ସର୍ବଦୁଃଖେଭ୍ୟା ମୁକ୍ତୋ ଭବତି ମାନବଃ || ୬||

ବିଧାନଂ ଚ ବ୍ରତସ୍ୟାପି ବିପ୍ରାୟାଭାଷ୍ୟ ଯଦ୍‌ତଃ |

ସତ୍ୟନାରାୟଣୋ ବୃଦ୍ଧସ୍ତତ୍ରେବାକ୍ରଧୀୟତ୍ || ୭||

ତଦ୍‌ବ୍ରତଂ ସଂକରିଷ୍ୟାମି ଯଦୁକ୍ତଂପ୍ରାକ୍ଷଣେନ ବୈ |

ଇତି ସ.ଶ୍ଚିଂତ୍ୟ ବିପ୍ରୋଃସୌ ରାତ୍ରୋ ନିଦ୍ରାଂ ନ ଲକ୍ଷ୍ଠବାନ୍ || ୮||

ନିର୍ଧନ ପ୍ରାକ୍ଷଣ ନେ ଉଦ୍‌ର ଦିୟା କି ବହୁ ଅତ୍ୟଂତ ନିର୍ଧନ ପ୍ରାକ୍ଷଣ ହେଁ |

ଔର ଭିକ୍ଷା କେ ଲିଏ ପୃଥ୍ଵୀ ପର ଭଟକତା ହେଁ | ଅଗର ଆପ ଇସ ନିର୍ଧନତା

କୋ ମିଟାନେ କା ଉପାୟ ଜାନତେ ହୋଂ ତୋ କୃପୟା ବତାଏଁ | ବୁଡ଼େ ପ୍ରାକ୍ଷଣ ନେ

କହା କି ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସ୍ଵରୂପ ବିଷ୍ଣୁ, ମନ ଚାହା ଫଳ ଦେତେ ହେଁଂ | ଅତଃ

ବିପ୍ର ତୁମ ଉନକା ଉଦ୍‌ମ ବ୍ରତ-ପୂଜନ କରୋ | ଏିସା ବ୍ରତ-ପୂଜନ କରନେ ସେ

ମନୁଷ୍ୟୋଂ କେ ସବ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋ ଜାତେ ହେଁଂ | ସତ୍ୟ ବ୍ରତ କା ବିଧାନ ଠାକ

ତରହ ବତାକର ବୃଦ୍ଧ ପ୍ରାକ୍ଷଣ ବନକର ଆଏ ଉଗବାନ ସତ୍ୟନାରାୟଣ

ଅଂତର୍ଧ୍ୟାନ ହୋ ଗଏ | ନିର୍ଧନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନେ କହା କି ବହ ବୁଢ଼େ ବ୍ରାହ୍ମଣ
ହାରା ବତାୟା ବ୍ରତ କରେଗା | ଇସୀ ବିଚାର କେ କାରଣ ଉସେ ରାତ୍ରି ମେଂ ନୀଂଦ
ନହୀଂ ଆଇ |

ତତଃ ପ୍ରାତଃ ସମୁଷ୍ଟାୟ ସତ୍ୟନାରାୟଣବ୍ରତମ୍ |

କରିଷ୍ୟ ଇତି ସଂକଳ୍ପ୍ୟ ଭିକ୍ଷାର୍ଥମଗମଦ୍ ଦ୍ଵିଜଃ || ୯||

ତସ୍ମିନ୍ନେବ ଦିନେ ବିପ୍ରଃ ପ୍ରଚୁରଂ ଦ୍ରବ୍ୟମାପ୍ତବାନ୍ |

ତେନୈବ ବନ୍ଧୁଭିଃ ସାର୍ଥଂ ସତ୍ୟସ୍ୟ ବ୍ରତମାଚରତ୍ || ୧୦||

ସର୍ବଦୁଃଖବିନିର୍ମୂକ୍ତଃ ସର୍ବସଂପଦମନ୍ୱିତଃ |

ବଭୂବ ସ ଦ୍ଵିଜଶ୍ରେଷ୍ଠୋ ବ୍ରତସ୍ୟାସ୍ୟ ପ୍ରଭାବତଃ || ୧୧||

ତତଃ ପ୍ରଭୃତି କାଳଂ ତମ ମାସି ବ୍ରତଂ କୃତମ୍ |

ଏବଂ ନାରାୟଣେବେକତିମ ବ୍ରତଂ କୃତ୍ଵା ଦ୍ଵିଜୋଭମଃ || ୧୨||

ସର୍ବପାପବିନିର୍ମୂକ୍ତୋ ଦୁର୍ଲଭଂ ମୋକ୍ଷମାପ୍ତବାନ୍ |

ବ୍ରତମସ୍ୟ ଯଦା ବିପ୍ରଃ ପୃଥ୍ଵ୍ୟାଂ ସଂକରିଷ୍ୟତି || ୧୩||

ଦୁସରେ ଦିନ ବହ ଯହ ସଂକଳ୍ପ ଲେକର କି ମୈଂ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା

ବ୍ରତ କରୁଁଗା ଭିକ୍ଷା ମାଁଗନେ ନିକଲା | ଉସ ଦିନ ଭିକ୍ଷା ମେଂ ନିର୍ଧନ

ବ୍ରାହ୍ମଣ କୋ ବୁଝିଅଣି ମାତ୍ରା ମେଂ ଦାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ । ଇସୀ ଧନ ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନେ

ଅପନେ ବଂଧୁ-ବାଂଧବ ସହିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଭଗବାନ କା ବ୍ରତ କିୟା ।

ବ୍ରତ କେ ପ୍ରଭାବ ସେ ଦୁଃଖ ସେ ମୁକ୍ତି ପାକର ବହୁ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହୋ ଗୟା ।

ତବ ସେ ବହୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହର ମାହୁ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କରତା ରହା । ସବ

ପାପୋଂ ସେ ମୁକ୍ତ ହୋ, ମୋକ୍ଷ କୋ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ ।

ତଦୈବ ସର୍ବଦୁଃଖଂ ତୁ ମନୁଜସ୍ୟ ବିନଶ୍ୟତି ।

ଏବଂ ନାରାୟଣେନୋକ୍ତଂ ନାରଦାୟ ମହାତ୍ମନେ ॥ ୧୪॥

ମୟା ତକ୍ତୁତଂ ବିପ୍ରାଃ କିମନ୍ୟକ୍ତୁଧୟାମି ବଃ ।

ରକ୍ଷୟଃ ଉବାଚ

ତସ୍ମାଦ୍ଦିପ୍ରାଚ୍ଛୁତଂ କେନ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଚରିତଂ ମୁନେ ।

ତସର୍ବଂ ଶ୍ରୋତୁମିଚ୍ଛାମଃ ଶ୍ରଦ୍ଧାଂସ୍ମାକଂ ପ୍ରଜାୟତେ ॥ ୧୫॥

ସୁତ ଉବାଚ

ଶୁଣୁଧ୍ଵଂ ମୁନୟଃ ସର୍ବେ ବ୍ରତଂ ଯେନ କୃତଂ ଭୁବି ।

ଏକଦା ସା ଦ୍ଵିଜବରୋ ଯଥାବିଭବବିଷ୍ଣାରେ ॥ ୧୬॥

ବନ୍ଧୁଭିଃ ସ୍ଵଜନୈଃ ସାର୍ଥଂ ବ୍ରତଂ କର୍ତ୍ତୁଂ ସମୁଦ୍ୟତଃ ।

ଏତସ୍ମିନ୍ନଂତରେ କାଳେ କାଷ୍ଠକ୍ରେତା ସମାଗମତ୍ || ୧୭||

ହେ ବିପ୍ର! ପୃଥ୍ଵୀ ପର ଜୋ କୋଇ ଭୀ ଇସ ବ୍ରତ କୋ କରେଗା, ଉସକେ ସଭୀ

ଦୁଃଖ ନଷ୍ଟ ହୋଂଗେ | ଶ୍ରୀମନ୍ ନାରାୟଣ ନେ ଯହୁ ଶ୍ରୀ ନାରଦଜୀ ସେ କହା

ଥା | ଶ୍ରୀ ସୂତଜୀ ବୋଲେ ଯହୁ ସବ ତୋ ମୈଂନେ କହା ଅବ ଔର କ୍ୟା ବୋଲୁଁ |

ତବ ରକ୍ଷିଗଣ ବୋଲେ କି ଇସ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେ ସୁନକର ଯହୁ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଔର

କିସନେ କିୟା ହୈ | ଯହୁ ଜାନନେ କୀ ହମାରୀ ଇଚ୍ଛା ହୈ | ସୂତଜୀ ବୋଲେ- ଅଛା

ରକ୍ଷିୟୋଂ ଅନ୍ୟ ଜିନ ଲୋଗୋଂ ନେ ଯହୁ ବ୍ରତ କିୟା, ଉନକେ ବାରେ ମେଂ ସୁନୋ |

ଯହୁ

ବ୍ରାହ୍ମଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଧନ ଆ ଜାନେ କେ କାରଣ ଏକ ବାର ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ

କର ରହା ଥା କି ଏକ ଲଠିଅଡ଼ହାରା ଆୟା |

ବହିଃକାଷ୍ଠଂ ଚ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟ ବିପ୍ରସ୍ୟ ଗୃହମାୟାୟୈ |

ତୃଷ୍ଣାୟା ପୀଡ଼ିତାୟା ଚ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ବିପ୍ରଂ କୃତବ୍ରତମ୍ || ୧୮||

ପ୍ରଣିପତ୍ୟ ଦ୍ଵିଜଂ ପ୍ରାହୁ କିମିଦଂ ଭୟା |

କୃତେ କିଂ ଫଳମାପ୍ନୋତି ବିଷ୍ଣୁରାହ୍ଵଦ ମେ ପ୍ରଭୋ || ୧୯||

ବିପ୍ର ଉବାଚ

ସତ୍ୟନାରାୟଣେଷେୟଦଂ ବ୍ରତଂ ସର୍ବେସ୍ମିତପ୍ରଦମ୍ ।

ତସ୍ୟ ପ୍ରସାଦାନ୍ତେ ସର୍ବଂ ଧନଧାନ୍ୟାଦିକଂ ମହତ୍ ॥ ୨୦॥

ତସ୍ମାଦେତଦ୍ବ୍ରତଂ ଜ୍ଞାତ୍ୱା କାଷ୍ଠକ୍ରେତାଃତିହର୍ଷିତଃ ।

ପପୌ ଜଲଂ ପ୍ରସାଦଂ ଚ ଭୁକ୍ତ୍ୱା ଚ ନଗରଂ ଯତ୍ନେ ॥ ୨୧॥

ଲଠିଆ କା ବୋଝା ବାହର ରଖ ପ୍ୟାସ ମିଟାନେ ବହ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେ ଘର ମେଂ

ଗୟା । ଉସନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୋ ବ୍ରତ କରତେ ଦେଖା । ବ୍ରାହ୍ମଣ କୋ ପ୍ରଣାମ କର ଉସ

ଲଠିଆହାରେ ନେ ପୁଛା କି ହେ ପ୍ରଭୋ! ଆପ କ୍ୟା କର ରହେ ହେଁ? ଇସ ପୂଜନ

କା

କ୍ୟା ଫଲ ହେଁ? ବିସ୍ତାରସେ କହେଁ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ନେ ଉତ୍ତର ଦିୟା କି ମନବା.ଶ୍ଳୁତ

ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କୋ ଦେନେ ବାଲା ଯହ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ ହେଁ । ଇନ୍ଦୁଂ କୀ

କୃପା

ସେ ମେରା ଯହ ଧନ-ଧାନ୍ୟ ହେଁ । ଯହ ଜାନ ଲଠିଆହାରା ବହୁତ ପ୍ରସନ୍ନ

ହୁଆ ଔର ପ୍ରସାଦ ଲେ, ଜଲ ପୀ, ଲଠିଆ ବେତନେ ଶହର ମେଂ ଚଲା ଗୟା ।

ସତ୍ୟନାରାୟଣଂଦେବଂ ମନସାଂସୌଚିନ୍ଦ୍ରିୟତଂ ।

କାଷ୍ଠଂବିକ୍ରୟତୋ ଗ୍ରାମେ ପ୍ରାପ୍ୟତେ ଚାଦ୍ୟୟନ୍ନମ୍ ॥ ୨୨॥

ତେନୈବ ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ କରିଷ୍ୟ ବ୍ରତମୁଖମାମ୍ ।

ଇତି ସ.ଶ୍ରୀକ୍ରମ ମନସା କାଷ୍ଠଂ ଧୂଢ଼ା ତୁ ମସ୍ତକେ ॥ ୨୩॥

ଜଗାମନଗରେ ରମ୍ୟେ ଧନିନୀଂ ଯତ୍ର ସଂସ୍ଥିତିଃ ।

ତଦ୍ଦିନେ କାଷ୍ଠମୂଲ୍ୟଂ ଚ ଦ୍ଵିଗୁଣଂ ପ୍ରାପ୍ତବାନସୌ ॥ ୨୪॥

ତତଃ ପ୍ରସନ୍ନହୃଦୟଃ ସୁପକ୍ଠଂ କଦଳୀଫଳମ୍ ।

ଶର୍କରାୟତଦୁଗ୍ଧଂ ଚ ଗୌଧୂମସ୍ୟ ଚ ଚୂର୍ଣ୍ଣକମ୍ ॥ ୨୫॥

ଲଠିଅଡ଼ୀ କା ବୋଝା ସିର ପର ଲେକର ଉସନେ ବିଚାର କିୟା କି ଇନ ଲକିଡ଼ୟୋ

କେ ବେଚନେ ପର ଆଜ ଜୋ ଧନ ମିଲେଗା, ଉସସେ ବହ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା

ପୂଜନ କରେଗା । ବହ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ଉତ୍ତମ ବ୍ରତ କରେଗା ଯହ ମନ ମେଂ

ବିଚାର କର ଲଠିଅଡ଼ିଆରେ ନେ ଲଠିଅଡ଼ି କା ବୋଝା ସିର ପର ଧାରଣ କିୟା ଔର

ନିକଲ ପଞ୍ଚଅଡ଼ା । ବହ ଧନବାନ ଲୋଗୋଂ କୀ ବସ୍ତୀ ମେଂ ଗୟା, ଜହ୍ନା ଉସେ ଅପନୀ

ଲକିଡ଼ୟୋଂ କୀ ଦୁନୀ କୀମତ ମିଲୀ । ତବ ବହ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋକର ପକେ କେଲେ,

ଶକର, ଘୀ, ଦୁଧ ଔର ଗେହୁଁ କା ଆଟା ସବାୟା ବନବାକର ଅପନେ ଘର

ଲେ ଆୟା ।

କୃତ୍ଵୈକତ୍ର ସପାଦଂ ଚ ଗୃହୀତ୍ଵା ସ୍ଵଗୃହଂ ଯୟୌ ।

ତତୋ ବନ୍ଧୁନ୍ ସମାହୁୟ ଚକାର ବିଧିନା ବ୍ରତମ୍ || ୨୬||

ତଦ୍ବ୍ରତସ୍ୟ ପ୍ରଭାବେଣ ଧନପୁତ୍ରାନ୍ନିତୋଽଭବତ୍ |

ଇହ ଲୋକେ ସୁଖଂ ଭୁକ୍ତ୍ବା ଚାଂତେ ସତ୍ୟପୁରଂ ଯତ୍ନୋଃ || ୨୭||

ବହ୍ନୀ ଅପନେ ଭାଇ-ବଂଧୁଂ କେ ସାଥ ମିଳକର ବିଧିପୂର୍ବକ ବ୍ରତ କିୟା |

ବ୍ରତ କେ ପ୍ରଭାବ ସେ ବହ ପୁତ୍ରବାନ, ଧନବାନ ବନା ଔର ଇସ ଲୋକ ମେଂ

ସୁଖ ଭୋଗକର ଅଂତ ମେଂ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କେ ଲୋକ ମେଂ ଗୟା |

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥାୟାଂ ଦ୍ଵିତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ||

ତୃତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ସୂତ ଉବାଚ

ପୁନରଗ୍ରେ ପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମି ଶ୍ରୀଶୁଧ୍ରଂ ମୁନିସଭନାଃ |

ପୁରା ଉକ୍ତାମୁଖୋ ନାମ ନୃପଶ୍ଵାସୀକ୍ଵହାମତିଃ || ୧||

ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟଃସତ୍ୟବାଦୀ ଯତ୍ନୋ ଦେବାଲୟଂପ୍ରତି |

ଦିନେଦିନେ ଧନଂ ଦତ୍ତ୍ବା ଦ୍ଵିଜାନ୍ତୁଂତୋଷୟନ୍ତୁଧୀଃ || ୨||

ଭାର୍ଯ୍ୟାତସ୍ୟ ପ୍ରମୁଗ୍ଧା ଚ ସରୋଜବଦନା ସତୀ |

ଭଦ୍ରଶୀଳା ନଦୀ ତୀରେ ସତ୍ୟସ୍ୟ ବ୍ରତମାଚରତ୍ || ୩||

ଏତସ୍ମିନ୍ନକ୍ତରେ ତତ୍ର ସାଧୁରେକଃ ସମାଗତଃ |

ବାଣିଜ୍ୟାର୍ଥଂ ବହୁଧନୈରନେକୈଃ ପରିପୁରିତଃ || ୪||

ସୁତଜୀ ବୋଲେ- ମୁନିଝୋଂ! ଅବ ହମ ଆଗେ କୀ କଥା ସୁନାତେ ହୈଂ | ସଭୀ ଉତ୍ତମ
ମୁନି

ଶ୍ରବଣ କରେଂ | ପୂର୍ବ ସମୟ ମେଂ ଉତ୍କାମୁଖ ନାମ କା ବୁଦ୍ଧିମାନ ରାଜା ଥା |

ବହ ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ଏବଂ ସତ୍ୟବାଦୀ ଥା | ବହ ନିତ୍ୟ ଦେବାଲୟୋଂ ମେଂ ଜାତା ଔର

ଦାନ-ଦକ୍ଷିଣା ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣୋଂ କୋ ସଂତୁଷ୍ଟ ରଖତା ଥା | ଉତ୍ତମ କମଳ

ଜୈସେ ମୁଖବାଲୀ ସତୀ ରାଜୀ ଥୀ | ଯେ ରାଜା-ରାଜୀ ଉଦ୍ରୁଶୀଲା ନଦୀ କେ ତତ

ପର ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ କର ରହେ ଥେ | ଏସେ ସମୟ ମେଂ ସାଧୁ ନାମ

କା ଏକ ବୈଶ୍ୟ ଧନ-ଧାନ୍ୟ ସେ ଭରୀ ନାବ ଲେ ବହାଁ ପହୁଁତା |

ନାବଂ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵରେ ଜଗାମ ନୃପତିଂ ପ୍ରତି |

ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ସ ବ୍ରତନଂ ଭୂପଂ ପ୍ରପଞ୍ଚ ବିନୟାଦ୍ଵିତଃ || ୫||

ସାଧୁରୁବାଚ

କିମିଦଂ କୁରୁଷେ ରାଜନ୍ତୁକ୍ତିନ୍ତୁକ୍ତେନ ଚେତସା |

ପ୍ରକାଶଂ କୁରୁ ତସର୍ବଂ ଶ୍ରୋତୁମିଚ୍ଛାମି ସାଂପ୍ରତମ୍ || ୬||

ରାଜୋବାଚ

ପୂଜନଂ କ୍ରିୟତେ ସାଧୋ ବିଷ୍ଣୋରତୁଲତେଜସଃ ।

ବ୍ରତଂ ଚ ସ୍ଵଜନୈଃ ସାର୍ଥଂ ପୁତ୍ରାଦ୍ୟା ବାପ୍ତିକାମ୍ୟୟା ॥ ୭॥

ଭୂପସ୍ୟ ବଚନଂ ଶୁଭା ସାଧୁଃ ପ୍ରୋବାଚ ସାଦରମ୍ ।

ସର୍ବଂ କଥୟ ମେ ରାଜକଠିକ୍ଷେୟଃ ହଂ ତବୋଦିତମ୍ ॥ ୮॥

ବୈଶ୍ୟ ନାବ କୋ କିନାରେ ପର ଲଗା, ସତ୍ୟବ୍ରତ କର ରହେ ରାଜା କୋ ଦେଖା ।

ଉସ ବୈଶ୍ୟ ନେ ବିନୟପୂର୍ବକ ରାଜା ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କିୟା । ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ

ବୋଲା- `ହେ ରାଜନ ଆପ ଉକ୍ତି କେ ସାଥ କ୍ୟା କର ରହେ ହୈଂ । ମୈଂ ଯହ

ସୁନନା

ଚାହତା ହୁଁ । ରାଜା ବୋଲା- `ହେ ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ! ହମ ବଂଧୁ-ବାଂଧବୋ

କେ ସାଥ ବିଷ୍ଣୁ ଭଗବାନ ସମ ତେଜସ୍ଵୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ ଔର

ପୂଜନ ପୁତ୍ରାଦି କୀ ପ୍ରାପ୍ତି କେ ଲିଏ କର ରହେ ହୈଂ । ରାଜା କେ ବଚନ ସୁନକର

ସାଧୁ ନେ ବିନୟପୂର୍ବକ କହା-`ଆପ ଇସ ବ୍ରତ କେ ସଂବଂଧ ମେଂ ସାରା ବିଧାନ

ମୁଝେ ଭୀ କହିଏ । ମୈଂ ଭୀ ଯହ ବ୍ରତ କରୁଁଗା'

ମମାପି ସନ୍ତତିନାସ୍ତି ହ୍ୟେତସ୍ମାଜ୍ଞାୟତେ ଧୁବମ୍ ।

ତତୋ ନିବୃତ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟାସାନଂଦୋ ଗୃହମାଗତଃ || ୯||

ଭାର୍ଯ୍ୟାୟେ କର୍ତ୍ତଂ ସର୍ବଂ ବ୍ରତଂ ସଂତତିଦାୟକମ୍ |

ତଦା ବ୍ରତଂ କରିଷ୍ୟାମି ଯଦା ମେ ସଂତତିର୍ଭବେତ୍ || ୧୦||

ଇତି ଲୀଳାବତୀଂ ପ୍ରାହ ପଢ଼ୀଂ ସାଧୁଃ ସ ସଭମଃ |

ଏକସ୍ମିନ୍ନିବସେ ତସ୍ୟଭାର୍ଯ୍ୟା ଲୀଳାବତୀ ସତୀ || ୧୧||

ଭତୃର୍ଯୁକ୍ତାନଂଦତିତ୍ତାଃଭବଦ୍ଦର୍ମ-ପରାୟଣା |

ଗର୍ଭିଣୀ ସାଭବଭସ୍ୟ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସତ୍ୟପ୍ରସାଦତଃ || ୧୨||

ଦଶମେ ମାସି ବୈ ତସ୍ୟାଃ କନ୍ୟା ରତ୍ନମଜାୟତ |

ଦିନେ ଦିନେ ସା ବବୃଧେ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷେ ଯଥା ଶଶୀ || ୧୩||

ମେରେ ଭୀ କୋଇ ସଂତାନ ନହୀଂ ହୈ | କ୍ୟା ଇସ ବ୍ରତ କେ ପ୍ରଭାବ ସେ ମେରେ
ଘର

ଭୀ ସଂତାନ ହୋଗୀ? ଇସକେ ବାଦ ବହ ଖୁଶୀ-ଖୁଶୀ ଅପନେ ଘର ଆୟା | ଘର

ଆକର ଉସନେ ଅପନୀ ପଢ଼ୀ ସେ ସବକୁଛ କହା | ସାଧୁ ବୋଲା ଯଦି ହମାରେ ଘର

ସଂତାନ ହୋଗୀ ତୋ ହମ ଭୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ କରେଂଗେ | ପତିବ୍ରତା ସ୍ତ୍ରୀ

ଲୀଳାବତୀ ଐସା ସୁନକର ବହୁତ ଆନଂଦିତ ହୁଇ | ସତ୍ୟନାରାୟଣ କେ ପ୍ରସାଦ

ସେ ସଂସାରବାସିନ୍ଦୋ କୀ ତରହ ବହ ଉୀ ଗର୍ଭବତୀ ହୁଇ । ଦସବେଂ ମହୀନେ ମେଂ

ଲୀଲାବତୀ ନେ ଏକ କନ୍ୟା କୋ ଜନ୍ମ ଦିୟା । ଯହ କନ୍ୟା ଚଂଦ୍ରମା କୀ କଲା କୀ

ତରହ ଦିନ-ଦିନ ବଞ୍ଚିଅଛନ୍ତେ ଲଗୀ ।

ନାମ୍ନାକଲାବତୀ ଚେତି ତନ୍ନାମକରଣଂ କୃତମ୍ ।

ତତୋ ଲୀଲାବତୀ ପ୍ରାହ ସ୍ଵାମିନଂ ମଧୁରଂ ବଚଃ ॥ ୧୪॥

ନ କରୋଷି କିମର୍ଥଂ ବୈ ପୁରା ସଂକଳ୍ପିତବ୍ରତମ୍ ।

ସାଧୁରୁବାଚ

ବିବାହ ସମୟେ ଉସ୍ୟା କରିଷ୍ୟାମି ବ୍ରତଂ ପ୍ରିୟେ ॥ ୧୫॥

ଇତି ଭାର୍ଯ୍ୟଂ ସମାଶ୍ଵାସ୍ୟ ଜଗାମ ନଗରଂ ପ୍ରତି ।

ତତଃ କଲାବତୀ କନ୍ୟା ବବୃଧେ ପିତୃବେଶ୍ଵନି ॥ ୧୬॥

ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା କନ୍ୟାଂତତଃ ସାଧୁର୍ନଗରେ ସଖ୍ଵଭିଃ ସହ ।

ମଂତ୍ରୟିତ୍ଵା ଦୁତଂ ଦୁତଂ ପ୍ରେଷୟାମାସ ଧର୍ମବିତ୍ ॥ ୧୭॥

ବିବାହାର୍ଥଂ ଚ କନ୍ୟାୟାଃ ବରଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠଂବିଚାରୟ ।

ତେନାଜ୍ଞପୁଣ୍ଠ ଦୂତୋଽସୌ କା.ଅନଂ ନଗରଂ ଯୟୌ ॥ ୧୮॥

ଇସ କନ୍ୟା କା ନାମ କଲାବତୀ ରଖା ଗୟା । ଅବ ଲୀଲାବତୀ ନେ ଅପନେ ପତି

ସେ ମଧୁର ବଚନ କହେ | ହେ ସ୍ଵାମୀ! ଆପ ପହଲେ କିଏ ସଂକଳ୍ପ କେ ଅନୁସାର
ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଭଗବାନ କା ବ୍ରତ କେ୍ୟାଂ ନହୀଂ କରତେ | ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ
ବୋଲା- ପ୍ରିୟେ! କନ୍ୟା କେ ବିବାହ କେ ସମୟ ଯହ ବ୍ରତ କର ଲେଂଗେ | ଇତନା
କହକର ବହ ବୈଶ୍ୟନଗର କୋ ଚଲା | ଇଧର କଲାବତୀ କନ୍ୟା ପିତା କେ ଘର
ରହକର ବଞ୍ଚିଅଡ଼ୀ ହୋନେ ଲଗୀ | ଏକ ଦିନ ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ ନେ ଅପନୀ କନ୍ୟା
କୋ

ସହେଲିୟେଂ କେ ସାଥ ନଗର ମେଂ ଦେଖା | ଧର୍ମ-ମର୍ଯ୍ୟାଦା କୋ ଜାନନେ ବାଲେ
ସାଧୁ

ବୈଶ୍ୟ ନେ ତକ୍ତାଲ ବିଚାର କର କନ୍ୟା କେ ଯୋଗ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବର ଖୋଜନେ ହେତୁ

ଦୂତ ଭେଜେ | ବୈଶ୍ୟ କୀ ଆଜ୍ଞା ପାକର ଦୂତ ସୁସମ୍ପନ୍ନ କା.ଅନ ନଗର ଗଏ |

ତସ୍ମାଦେକଂ ବଶିକ୍ଷୁତ୍ରଂ ସମାଦାୟାଗତୋ ହି ସଃ |

ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ତୁ ସୁଂଦରଂ ବାଲଂ ବଶିକ୍ଷୁତ୍ରଂ ଗୁଣାନ୍ଵିତମ୍ || ୧୯||

ଜ୍ଞାତିଭିର୍ବନ୍ଧୁଭିଃ ସାର୍ଥଂ ପରିତୁଷ୍ଟେନ ଚେତସା |

ଦତ୍ତାବାହ୍ନୀଧୁ ପୁତ୍ରାୟ କନ୍ୟାଂ ବିଧିବିଧାନତଃ || ୨୦||

ତତୋଽଭାଗ୍ୟବଶାତ୍ତେନ ବିସ୍ମୃତଂ ବ୍ରତମୁତ୍ତମମ୍ |

ବିବାହସମୟେ ତସ୍ୟାସ୍ତେନରୁଷୋଽଭବପୁ ଭୁଃ || ୨୧||

ତତଃ କାଳେନକିୟତା ନିଜ କର୍ମବିଶାରଦଃ |

ବାଣିଜ୍ୟାୟଗତଃ ଶୀଘ୍ରଂ ଜାମାତୃସହିତୋ ବଶିଜ୍ || ୨୨||

ରତ୍ନସାରପୁରେ ରମ୍ୟେ ଗଢ଼ା ସିଂଧୁସମୀପତଃ |

ବାଣିଜ୍ୟମକରୋହାଧିର୍ଜାମାତ୍ରା ଶ୍ରୀମତା ସହ || ୨୩||

ବହ୍ନୀ ସେ ବ୍ଵଅତ୍ତା ଗୁଣବାନ, ସୁଂଦର ବୈଶ୍ୟ ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା କେ ଯୋଗ୍ୟ

ବର ଦେଖା ଔର ଉସେ ଲେ ଆଏ | ବୈଶ୍ୟ ପୁତ୍ର କୋ ଦେଖ ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ

ଅପନେ ପରିଚିତ, ବଂଧୁ-ବାଂଧବୋଂ ସହିତ ସଂତୁଷ୍ଟ ହୁଆ | ଅପନୀ କନ୍ୟା

କା ବିଧିପୂର୍ବକ ବିବାହ ଉସୀ କେ ସାଥ କର ଦିୟା | ଲେକିନ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶ

ଉସ ସମୟ ବହ ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କୋ ଭୁଲ ଗୟା |

ପରିଶାମସ୍ମରୁପ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଭଗବାନ ରୁଷ୍ଟ ହୋ ଗଏ | କୁଛ ସମୟ

ବୀତା | ଅପନେ କାମ ମେଂ ହୋଶିୟାର ଧନିକ ବୈଶ୍ୟ ଅପନେ ଜାମାତା କୋ ସାଥ

ଲେ ଶୀଘ୍ର ବ୍ୟାପାର କେ ଲିଏ ଚଲ ପ୍ଵଅତ୍ତା | ବହ ସମୁଦ୍ର କେ ପାସ ସୁଂଦର

ରତ୍ନସାର ନଗର ମେଂ ଗୟା | ବହ୍ନୀ ଜାକର ବହ ଧନବାନ ବୈଶ୍ୟ ଅପନେ

ଜାମାତା କେ ସାଥ ବ୍ୟାପାର କରନେ ଲଗା |

ତୌ ଗତୌ ନଗରେ ରମ୍ୟେ ଚନ୍ଦ୍ରକେତୋନୃପସ୍ୟ ଚ ।

ଏତସ୍ମିନ୍ନେବ କାଳେ ତୁ ସତ୍ୟନାରାୟଣଃ ପ୍ରଭୁଃ ॥ ୨୪॥

ଭ୍ରଷ୍ଟପ୍ରତିଜ୍ଞମାଲୋକ୍ୟ ଶାପଂ ତସ୍ମୈ ପ୍ରଦତ୍ତବାନ୍ ।

ଦାରୁଣଂ କଠିନଂ ଚାସ୍ୟ ମହଦୁଃଖଂ ଭବିଷ୍ୟତି ॥ ୨୫॥

ଏକସ୍ମିନ୍ଦିବସେ ରାଜ୍ଞୋ ଧନମାଦାୟ ତସ୍ମରଃ ।

ତତ୍ତ୍ରେବ ଚାଗତଶ୍ଚୈରୋ ବଶିଜ୍ଞୌ ଯତ୍ର ସଂସ୍ଥିତୌ ॥ ୨୬॥

ତପ୍ତଶ୍ଚାକ୍ଷାବକାୟୁତାୟୁଷ୍ଟବା ଭୀତେନ ଚେତସା ।

ଧନଂସଂସ୍ଥାପ୍ୟ ତତ୍ତ୍ରେବ ସଦୁଶୀଘ୍ରମଲକ୍ଷିତଃ ॥ ୨୭॥

ତତୋଦୃତଃ ସମାୟାତା ଯତ୍ରାସ୍ତେ ସଜନୋ ବଶିକ୍ ।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ନୃପଧନଂ ତତ୍ର ବହ୍ନାଃନତୌ ବଶିକ୍ଷୁତୌ ॥ ୨୮॥

ଇସ ସ୍ୱଂଦର ନଗର କା ରାଜା ଚନ୍ଦ୍ରକେତୁ ଥା । ଉସ ସମୟ ସତ୍ୟନାରାୟଣ

ପ୍ରଭୁ ନେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସେ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋନେ ବାଲେ ବୈଶ୍ୟ କୋ କଠିନ ଶାପ ଦିୟା ।

କି ବୈଶ୍ୟ ବହୁତ କଷ୍ଟ କୋ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ । ଏକ ଦିନ ରାଜା କୀ ସଂପତ୍ତି

ଚୁରାକର ଚୋର ଉସ ସ୍ଥାନ ପର ଆୟା ଜହଁ ବୈଶ୍ୟ ଔର ଉସକା ଦାମାଦ

ଠହରେ ଥେ । ରାଜା କେ ଦୁତୋ କୋ ଅପନା ପୀଛା କରତେ ଦେଖା ଚୋର ଡରକର,

ଧନ ବହୀଂ ଛୋଡ଼ ଭାଗ ଗୟା | ପୀଛେ ଦୌଡ଼ତେ ରାଜା କେ ଦୂତୋଂ ନେ ରାଜା
କୀ ସଂପତ୍ତି କୋ ବହୀଂ ଦେଖା ଔର ଦୋନୋଂ ବୈଶ୍ୟୋଂ କୋ ବଂଦୀ ବନାକର ରାଜା
କେ ପାସ ଲେ ଗଏ |

ହର୍ଷେଶ ଧାବମାନାଶୁ ପ୍ରୋତୁନୃପସମୀପତଃ |

ତଦ୍ଭରୌ ହୈ ସମାନୀତୌ ବିଲୋକ୍ୟାଞ୍ଜାପୟ ପ୍ରଭୋ || ୨୯||

ରାଜାଃଃଞ୍ଜପ୍ତାସ୍ତତଃ ଶୀଘ୍ରଂ ଦୃଢ଼ଂ ବନ୍ଧା ତୁ ତାରୁଭୌ |

ଛାପିତୌ ହୈ ମହାଦୁର୍ଗେ କାରାରୋଃଃବିଚାରତଃ || ୩୦||

ମାୟୟା ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ ନ ଶୁଚଂ କୈସ୍ତୟୋର୍ବଚଃ |

ଅତସ୍ତୟୋର୍ଧନଂ ରାଜା ଗୃହୀତଂ ଚଂଦ୍ରକେତୁନା || ୩୧||

ତଚ୍ଛାପାକ ତୟୋର୍ଗେହେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ଚୈବାତିଦୁଃଖତା |

ଗୌରେଶାପହୃତଂ ସର୍ବଂ ଗୃହେ ଯଜ ଛିତଂ ଧନମ୍ || ୩୨||

ଆଧିକ୍ୟାଧିସମାୟକ୍ତା କ୍ଷୁପ୍ତିପାସାତିଦୁଃଖତା |

ଅନୁଚିଂତାପରା ଭୃତ୍ୱା ବଭ୍ରାମ ଚ ଗୃହେ ଗୃହେ |

କଲାବତୀ ତୁ କନ୍ୟାଃପି ବଭ୍ରାମ ପ୍ରତିବାସରମ୍ || ୩୩||

ହୃଷିତ ହୋକର ଦୃତ ରାଜା ସେ ବୋଲେ କି ବେ ଦୋ ଚୋର ଲାଏ ହେଁ | ଆପ
ଉନକେ

ଲିଏ ଆଜ୍ଞା ଦେଂ | ରାଜା କୀ ଆଜ୍ଞା ସେ ଶୀଘ୍ର ହୀ ଉନ୍ଦେଂ ବଂଦୀ ବନାକର, ବିନା
ବିଚାର କିଏ ଜେଲ ମେଂ ତାଲ ଦିୟା | ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ ମାୟା ସେ ବୈଶ୍ୟାଂ
କୀ ବାତ କିସୀ ନେ ନହୀଂ ସୁନୀ | ରାଜା ଚଂଦ୍ରକେତୁ ନେ ବୈଶ୍ୟାଂ କା ସାରା ଧନ
ଛାନ ଲିୟା | ଶାପବଶ ବୈଶ୍ୟ କୀ ପତ୍ନୀ ଭୀ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋ ଗଲି |

ଘର କୀ ସଂପତ୍ତି ଚୋର ଲେ ଗଏ | ବୈଶ୍ୟ କୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଶରୀର ସେ ରୁଗ୍ଣ, ମନ
ମେଂ ଚିଂତା ଲିଏ, ଭୁଖ ସେ ଦୁଃଖୀ, ଅନ୍ନ ପାନେ କେ ଲିଏ ଘର-ଘର ଭଟକନେ
ଲଗୀ | ଇସୀ ପ୍ରକାର କଲାବତୀ କନ୍ୟା ଭୀ |

ଏକସ୍ମିନ୍ଦିବସେ ଯାତା କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତା ଦ୍ଵିଜମନ୍ଦିରମ୍ |

ଗଭୀରପଶ୍ୟଦ୍ ବ୍ରତଂ ତତ୍ର ସତ୍ୟନାରାୟଣସ୍ୟ ଚ || ୩୪||

ଉପବିଶ୍ୟ କଥାଂ ଶୁଭା ବରଂ ପ୍ରୀଥୁତବତ୍ୟପି |

ପ୍ରସାଦଭକ୍ଷଣଂ କୃତ୍ଵା ଯଯୈ ରାତ୍ରୌ ଗୃହଂ ପ୍ରତି || ୩୫||

ମାତା କଲାବତୀଂ କନ୍ୟାଂ କଥୟାମାସ ପ୍ରେମତଃ |

ପୁତ୍ରି ରାତ୍ରୌ କ୍ଷିତା କୁତ୍ର କିଂ ତେ ମନସି ବର୍ତ୍ତତେ || ୩୬||

କନ୍ୟା କଳାବତୀ ପ୍ରାହ ମାତରଂ ପ୍ରତି ସଦ୍‌ରମ୍ ।

ଦ୍ଵିଜାଲୟଂ ବ୍ରତଂ ମାତଦୃଷ୍ଟଂ ବା.ଞ୍ଚିତ ସିଦ୍ଧିଦମ୍ ॥ ୩୭॥

ଏକ ଦିନ ଭୂଖୀ-ପ୍ୟାସୀ ବେଟୀ କଳାବତୀ ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେ ଘର ଗଲି, ଜହଁ
ଉସନେ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ ପୂଜନ ହୋତେ ଦେଖା । ଉସନେ ବହଁ ବୈଠକର
କଥା ସୁନୀ ତଥା ପ୍ରସାଦ ଲେକର ରାତ୍ରି କୋ ଅପନେ ଘର ଲୌଟୀ । ଘର ଜାନେ
ପର କଳାବତୀ ସେ ଉସକୀ ମାତା ନେ ପ୍ରେମପୂର୍ବକ କହା କି ବେଟୀ ରାତ ମେଂ କହଁ
ରହା । ତେରେ ମନ ମେଂ ହୈ କ୍ୟା? କଳାବତୀ ନେ ତକ୍କାଲ ମାଁ ସେ କହା କି ମାତା
ମୈନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ କେ ଘର ପର ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନେ ବାଲା ବ୍ରତ ହୋତେ
ଦେଖା ହୈ । ମୈଂ ବହାଂ ଥୀ ।

ତଚ୍ଛୁଦ୍ଵା କନ୍ୟକାବାକ୍ୟଂ ବ୍ରତଂ କର୍ତ୍ତଂଽଞ୍ଜ ସମୁଦ୍ୟତା ।

ସା ମୁଦା ତୁ ବଶିଷ୍ଠାୟା ସତ୍ୟନାରାୟଣସ୍ୟ ତ ॥ ୩୮॥

ବ୍ରତଂ ଚକ୍ରେ ସୈବ ସାଧ୍ୟା ବନ୍ଧୁଭିଃସ୍ଵଜନୈ ସହ ।

ଭର୍ତ୍ତୂର୍ଜାମାତରୌ କ୍ଷିପ୍ରମାଗଚ୍ଛେତାଂ ସ୍ଵମାଶ୍ରମମ୍ ॥ ୩୯॥

ଅପରାଧଂ ଚ ମେ ଭର୍ତ୍ତୂର୍ଜାମାତୁଃ କ୍ଷଂତୁମର୍ହସି ।

ବ୍ରତେନାନେନ ତୁଷ୍ଟୋଽସୌ ସତ୍ୟନାରାୟଣଃ ପ୍ରଭୁଃ ॥ ୪୦॥

ଦର୍ଶନାମାସ ସ୍ଵପ୍ନଂ ହୀ ଚନ୍ଦ୍ରକେତୁଂ ନୃପୋତ୍ତମମ୍ ।

ବନ୍ଧିନୌ ମୋଚୟ ପ୍ରାତର୍ବଶିଜୈ ନୃପସଭମ ॥ ୪୧ ॥

ଦେୟଂ ଧନଂ ଚ ତତ୍ସର୍ବଂ ଗୃହୀତଂ ଯତ୍ସଂଧ୍ୟୁନା ।

ନୋ ଚେତ୍ସାଂ ନାଶୟିଷ୍ୟାମି ସରାଜ୍ୟ ଧନପୁତ୍ରକମ୍ ॥ ୪୨ ॥

କନ୍ୟା କେ ବଚନ ସୁନକର ବୈଶ୍ୟ କୀ ପତ୍ନୀ ତତ୍କାଳ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ

କରନେ କୋ ଚୈୟାର ହୋ ଗଲ୍ । ସାଧୁୀ ଲୀଳାବତୀ ନେ ଅପନେ ବଂଧୁ-ବାଂଧବୋ
କେ

ସାଥ ବ୍ରତ କିୟା ଔର ମାଁଗା କି ମେରେ ପତି ଔର ଦାମାଦ ଘର ଲୌଚ ଆଏଁ ।

ଲୀଳାବତୀ ନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କୀ କି ସତ୍ୟନାରାୟଣ ପ୍ରଭୁ ଉସକେ ପତି ଔର ଦାମାଦ

କେ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରେଂ । ଇସ ବ୍ରତ କେ ପ୍ରଭାବ ସ୍ଵରୂପ, ସତ୍ୟନାରାୟଣ

ଭଗବାନ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଏ । ରାଜା ଚନ୍ଦ୍ରକେତୁ କୋ ସ୍ଵପ୍ନ ଦିୟା କି ବହୁ ସବେରେ

ହୀ ଦୋ ବୈଶ୍ୟୋଂ କୋ ମୁକ୍ତ କର ଦେ । ଛୀନା ହୁଆ ଉନକା ଧନ ଲୌଚା ଦେ ।

ୟଦି

ଶ୍ରୀସା ନହୀଂ କିୟା ଗୟା ତୋ ବେ ଧନ ଔର ପୁତ୍ରୋଂ ସହିତ ରାଜା କେ ରାଜ୍ୟ କା

ନାଶ କର ଦେଂଗେ ।

ଏବମାଭାଷ୍ୟରାଜାନଂ ଧାନଗମେଧାଽଭବପୁ ଭୁଃ ।

ତତଃ ପ୍ରଭାତସମୟେ ରାଜା ଚ ସ୍ଵଜନୈଃ ସହ ॥ ୪୩॥

ଉପବିଶ୍ୟ ସଭାମଧ୍ୟେ ପ୍ରାହ ସ୍ଵପ୍ନଂ ଜନଂ ପ୍ରତି ।

ବହୌ ମହାଜନୌ ଶୀଘ୍ରଂ ମୋଚୟ ଘ୍ନୌ ବଶିକୁତୌ ॥ ୪୪॥

ଇତି ରାଜ୍ଞୋ ବଚଃ ଶୁଭା ମୋଚୟିତ୍ଵା ମହାଜନୌ ।

ସମାନୀୟ ନୃପସ୍ୟାଗ୍ରେ ପ୍ରାହୁଷ୍ଠେ ବିନୟାଦ୍ଵିତାଃ ॥ ୪୫॥

ଆନୀତୌ ଘ୍ନୌ ବଶିକ୍ୟପୁତ୍ରୌ ମୁକ୍ତୌ ନିଗଡ଼ବଂଧନାତ୍ ।

ତତୋ ମହାଜନୌ ନତ୍ଵା ଚଂଦ୍ରକେତୁଂ ନୃପୋଞ୍ଜୟ ॥ ୪୬॥

ସ୍ଵରଂତୌ ପୂର୍ବବୃତ୍ତାଂତଂ ନୋଚତୁର୍ଭୟବିସ୍ଵଲୌ ।

ରାଜାବଶିକୁତୌ ବୀକ୍ଷ୍ୟ ବଚଃ ପ୍ରୋବାଚ ସାଦରମ୍ ॥ ୪୭॥

ଇତନା ବତାନେ କେ ବାଦ ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ କୀ ସ୍ଵପ୍ନ ବାଣୀ ମୌନ ହୋ ଗଲି ।

ପ୍ରାତଃକାଳ ରାଜା ନେ ଅପନେ ସ୍ଵଜନୋଂ ଏବଂ ସଭାସଦୋଂ କୋ ସ୍ଵପ୍ନ କେ ସଂବଂଧ

ମେଂ ବତାୟା । ଔର ଆଦେଶ ଦିୟା କି ବଂଦୀ ବୈଶ୍ୟୋଂ କୋ ତକ୍ତାଲ ଛୋଡ଼

ଦିୟା ଜାଏ । ରାଜା କୀ ଆଜ୍ଞା ପାକର ରାଜା କେ ସିପାହୀ ବିନମ୍ର ଭାବ ସେ ଦୋନୋଂ

ବୈଶ୍ୟ ପୁତ୍ରୋଂ କୋ ବଂଧନ କେ ବିନା ରାଜା କେ ସମୀପ ଲାଏ | ଦୋନୋଂ
ବୈଶ୍ୟୋଂ ନେ

ଚଂଦ୍ରକେତୁ କୋ ନମସ୍କାର କିୟା | ପିଛଲୀ ଦଶା କେ ଡର ସେ ବ୍ୟାକୁଲ ବୈଶ୍ୟ
ପୁତ୍ର କୁଛ ନହୀଂ ବୋଲେ | ରାଜା ନେ ଦୋନୋଂ ବୈଶ୍ୟୋଂ କୋ ଦେଖ ଆଦର ସେ
ବୋଲା |

ଦେବାପ୍ତାପ୍ତଂ ମହଦୁଃଖମିଦାନୀଂ ନାସ୍ତି ବୈ ଭୟମ୍ |

ଦତା ନିଗତସଂତ୍ୟାଗଂ କ୍ଷୌର କର୍ମାଦ୍ୟକାରୟତ୍ || ୪୮||

ବସ୍ତ୍ରାଲଂକାରକଂଦତ୍ତା ପାରିତୋଷ୍ୟ ନୃପଶ୍ଚ ତୈ |

ପୁରସ୍କୃତ୍ୟ ବଶିକୁତ୍ରୈ ବଚମାତୋଷୟଦ୍ଭୃଶମ୍ || ୪୯||

ପୁରାନୀତଂ ତୁୟଦ୍ରବ୍ୟଂ ଦ୍ଵିଗୁଣୀକୃତ୍ୟ ଦତ୍ତବାନ୍ |

ପ୍ରୋବାଜ ତୈ ତତୋ ରାଜା ଗଚ୍ଛ ସାଧୋ ନିଜାଶ୍ରମମ୍ || ୫୦||

ରାଜାନଂ ପ୍ରଶିପତ୍ୟାହ ଗଂତବ୍ୟଂ ତ୍ଵପ୍ତୁ ସାଦତଃ |

ଇତ୍ୟକ୍ତ୍ଵା ତୈ ମହାବୈଶ୍ୟୌ ଜଗ୍ଘତୁଃ ସ୍ଵ ଗୃହଂ ପ୍ରତି || ୫୧||

ଭାଗ୍ୟ ନେ ଆପକୋ ଯହ କଷ୍ଟ ଦିୟା ହୈ | ଅବ ଡରନେ କୀ ବାତ ନହୀଂ ହୈ |

ଇସକେ ବାଦ ବୈଶ୍ୟୋଂ କୀ ବେଇଡ଼ୟାଁ କଟବାକର ଉନକୀ ହଜାମତ ବନବାଇ |

ତବ ବସ୍ତ୍ର ଗହନେ ଆଦି ସେ ଉନ୍ନେଂ ପୁରସ୍କୃତ କିୟା ତଥା ପ୍ରସନ୍ନ କିୟା ।

ଅପନେ ଶବ୍ଦୋଂ ସେ ଭୀ ଉନକା ସଂତୋଷ କିୟା । ଜୋ ଧନ ବୈଶ୍ୟୋଂ କା ଛୀନା

ଥା ବହ ଦୁଗନା କର ଲୌଚା ଦିୟା । ରାଜା ନେ କହା ହେ ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ ତୁମ

ଅବ ଅପନେ ଘର ଜାଓ । ଦୋନୋଂ ବୈଶ୍ୟୋଂ ନେ ରାଜା କୋ ପ୍ରଣାମ କିୟା ଔର
କହା

କି ଆପକୀ କୃପା ସେ ହମ ଅପନେ ଘର ଲୌଚ ଜାଏଁଗେ । ଇସ ପ୍ରକାର ଦୋନୋଂ

ବୈଶ୍ୟ ଅପନେ ଘର କେ ଲିଏ ଚଳ ପଞ୍ଚଅଡ଼େ ।

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥାୟାଂ ତୃତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ॥

ଚତୁର୍ଥୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ସୂତ ଉବାଚ

ୟାତ୍ରାଂ ତୁ କୃତବାନ୍ ସାଧୁର୍ମଂଗଳାୟନପୂର୍ବିକାମ୍ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣେଭ୍ୟା ଧନଂ ଦତ୍ତ୍ୱା ତଦା ତୁ ନଗରଂ ଯୟୌ ॥୧॥

କିୟଦୂରଂ ଗତେ ସାଧୌ ସତ୍ୟନାରାୟଣଃ ପ୍ରଭୁଃ ।

ଜିଜ୍ଞାସାଂ କୃତବାନ୍ ସାଧୌ କିମସ୍ତି ତବ ନୌସ୍ଥିତମ୍ ॥ ୨॥

ତତୋ ମହାଜନୌ ମତ୍ତୌ ହେଲୟା ତ ପ୍ରହସ୍ୟ ବୈ ।

କଥଂ ପୃଚ୍ଛସି ଭୋ ଦଂଡିନ୍ ମୁଦ୍ରାଂ ନେତୁଂ କିମଚ୍ଛସି || ୩||

ଲତା ପତ୍ରାଦିକଂ ଚୈବ ବର୍ତ୍ତତେ ତରଣୌ ମମ ।

ନିଷ୍ଠୁରଂ ଚ ବଚଃ ଶୁଭା ସତ୍ୟଂ ଭବତୁ ତେ ବଚଃ || ୪||

ସୁତଜୀ ବୋଲେ- ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ ମଂଗଲ ସ୍ମରଣ କର ବ୍ରାହ୍ମଣୋଂ କୋ ଦାନ

ଦକ୍ଷିଣା ଦେ, ଅପନେ ଘର କୀ ଓର ଚଲା । ଅଭୀ କୁଛ ଦୂର ହୀ ସାଧୁ ଚଲା

ଥା କି ଭଗବାନ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ନେ ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ କୀ ମନୋବୃତ୍ତି ଜାନନେ କେ

ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେ, ଦଂଡୀ କା ବେଶ ଧର, ବୈଶ୍ୟ ସେ ପ୍ରଶ୍ନ କିୟା କି ଉସକୀ ନାବ

ମେଂ କ୍ୟା ହୈ । ସଂପତ୍ତି ମେଂ ମସ୍ତ ସାଧୁ ନେ ହୁଁସକର କହା କି ଦଂଡୀ ସ୍ଵାମୀ

କ୍ୟା ତୁମ୍ହେଂ ମୁଦ୍ରା (ରୁପଏ) ଚାହିଏ । ମେରୀ ନାବ ମଂଏ ତୋ ଲତା-ପତ୍ର ହୀ ହୈଂ ।

ଏସେ ନିଠୁର ବଚନ ସୁନ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଭଗବାନ ବୋଲେ କି ତୁମ୍ହାରା

କହା ସଚ ହୋ ।

ଏବମୁକ୍ତ୍ଵା ଗତଃ ଶୀଘ୍ରଂ ଦଂଡୀ ତସ୍ୟ ସମୀପତଃ ।

କିନ୍ତୁ ଦୂରଂ ତତୋ ଗତ୍ଵା ସ୍ଥିତଃ ସିନ୍ଧୁସମୀପତଃ || ୫||

ଗତେ ଦଂଡିନି ସାଧୁଶ୍ଚ କୃତନିତ୍ୟକ୍ରିୟସ୍ତଦା ।

ଉଚ୍ଛିତାଂ ତରଣିଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ବିସ୍ମୟଂ ପରମଂ ଯଯୌ || ୬||

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଲତାଦିକଂ ଚୈବ ମୂଢ଼ିତୋନ୍ୟପ ତଦ୍ଭୁବି ।

ଲକ୍ଷ୍ମସଂଜ୍ଞାବଶିକ୍ଷୁତ୍ରସ୍ତତନିଶ୍ଚିନ୍ତାନ୍ଦିତୋଽଭବତ୍ ॥ ୭॥

ତଦା ତୁ ଦୁହିତଃ କାନ୍ତୋ ବଚନ.ଞ୍ଚେଦମବ୍ରବୀତ୍ ।

କିମର୍ଥଂ କ୍ରିୟତେ ଶୋକଃଶାପୋ ଦଭଃଶ୍ଚ ଦଂଡିନା ॥ ୮॥

ଶକ୍ୟତେ ତେନ ସର୍ବଂ ହି କର୍ତ୍ତୁଂ ଚାତ୍ର ନ ସଂଶୟଃ ।

ଅତସ୍ତୁଚ୍ଛରଣଂନ୍ୟାମୋ ବାଞ୍ଛିତାର୍ଥୋ ଭବିଷ୍ୟତି ॥ ୯॥

ଇତନା କହ ଦଂଡ଼ୀ ବୈଶ୍ୟ କୁଛ ଦୂର ସମୁଦ୍ର କେ ହୁଁ କିନାରେ ବୈଠ ଗଏ ।

ଦଂଡ଼ୀ ସ୍ୱାମୀ କେ ଚଲେ ଜାନେ ପର ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ ନେ ଦେଖା କି ନାବ ହୁଙ୍କୀ

ଔର ଉଠୀ ହୁଇ ଚଲ ରହୀ ହୈ । ବହ ବହୁତ ଚକିତ ହୁଆ । ଉସନେ ନାବ ମେଂ

ଲତା-ପତ୍ର ହୁଁ ଦେଖେ ତୋ ମୂଢ଼ିତ ହୋ ପୃଥ୍ୱୀ ପର ଗିର ପୂଅଡ଼ା । ହୋଶ

ଆନେ ପର ବହ ଚିଂତା କରନେ ଲଗା । ତବ ଉସକେ ଦାମାଦ ନେ କହା ଏସେ

ଶୋକ

କେ୍ୟାଂ କରତେ ହୋ । ଯହ ଦଂଡ଼ୀ ସ୍ୱାମୀ କା ଶାପ ହୈ । ବେ ଦଂଡ଼ୀ ସର୍ବସମର୍ଥ

ହୈଂ ଇସମେଂ ସଂଶୟ ନହୀଂ ହୈ । ଉନକୀ ଶରଣ ମଂଏ ଜାନେ ସେ ମନବା.ଞ୍ଚିତ

ଫଲ ମିଲେଗା ।

ଜାମାତୁର୍ବଚନଂ ଶୁଭା ତସକାଶଂ ଗତସ୍ତଦା ।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଚ ଦଂଡିନଂ ଭକ୍ତ୍ୟା ନତ୍ତା ପ୍ରୋବାଜ ସାଦରମ୍ ॥ ୧୦॥

କ୍ଷମସ୍ତୁ ଚାପରାଧଂ ମେ ଯଦୁକ୍ତଂ ତବ ସନ୍ନିଧୋ ।

ଏବଂ ପୁନଃ ପୁନର୍ନତ୍ତା ମହାଶୋକାକୁଲୋଽଭବତ୍ ॥ ୧୧॥

ପ୍ରୋବାଚ ବଚନଂ ଦଂଡୀ ବିଲପନ୍ତଂ ବିଲୋକ୍ୟ ଚ ।

ମା ରୋଦୀଃ ଶୃଣୁ ମହାକ୍ୟଂ ମମ ପୂଜାବହିର୍ମୁଖଃ ॥ ୧୨॥

ମମାଜ୍ଞୟା ଚ ଦୁର୍ଭୁକ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ମଂ ଦୁଃଖଂ ମୁହୁର୍ମୁହୁଃ ।

ତଚ୍ଛୁଭାଭଗବତ୍ସାକ୍ୟଂ ସ୍ମୃତି କର୍ତ୍ତୁଂ ସମୁଦ୍ୟତଃ ॥ ୧୩॥

ସାଧୁ ଉବାଚ

ଦଶାୟାମୋହିତାଃ ସର୍ବେ ବ୍ରାହ୍ମାଦ୍ୟାସ୍ତ୍ରିଦିବୌକସଃ ।

ନ ଜାନଂତି ଗୁଣନ୍ ରୂପଂ ତବାଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମିଦଂ ପ୍ରଭୋ ॥ ୧୪॥

ଦାମାଦ କା କହନା ମାନ, ବୈଶ୍ୟ ଦଂଡୀ ସ୍ତ୍ରୀମୀ କେ ପାସ ଗୟା । ଦଂଡୀ ସ୍ତ୍ରୀମୀ କୋ

ପ୍ରଣାମ କର ସାଦର ବୋଲା । ଜୋ କୁଛ ମୈନେ ଆପସେ କହା ଥା ଉସେ କ୍ଷମା କର

ଦେଂ । ଐସା କହ ବହ ବାର-ବାର ନମନ କର ମହାଶୋକ ସେ ବ୍ୟାକୁଲ ହୋ ଗୟା ।

ବୈଶ୍ୟ କୋ ରୋତେ ଦେଖା ଦଂତୀ ସ୍ଵାମୀ ନେ କହା ମତ ରୋଓ | ସୁନୋ! ତୁମ
ମେରୀ ପୂଜା

କୋ ଭୁଲତେ ହୋ | ହେ କୁବୁଦ୍ଧି ବାଲେ! ମେରୀ ଆଜ୍ଞା ସେ ତୁମ୍ହେଂ ବାରବାର ଦୁଃଖ
ହୁଆ

ହୈ | ବୈଶ୍ୟ ସ୍ତୁତି କରନେ ଲଗା | ସାଧୁ ବୋଲା- ପ୍ରଭୁ ଆପକୀ ମାୟା ସେ ବ୍ରହ୍ମାଦି
ଭୀ ମୋହିତ ହୁଏ ହୈଂ | ବେ ଭୀ ଆପକେ ଅଦ୍ଭୁତ ରୂପ ଗୁଣୋଂ କୋ ନହୀଂ
ଜାନତେ |

ମୁଦୋଃହଂଦାଂ କଥଂ ଜାନେ ମୋହିତସ୍ତବ ମାୟାୟା |

ପ୍ରସାଦ ପୂଜୟିଷ୍ୟାମି ଯଥା ବିଭବବିସ୍ତରୈଃ || ୧୫||

ପୁରା ବିଭଂ ଚ ତସର୍ବଂ ଦ୍ରାହି ମାମ୍ ଶରଣାଗତମ୍ |

ଶୁଭା ଭକ୍ତିଯୁତଂ ବାକ୍ୟଂ ପରିତୁଷ୍ଟୋ ଜନାର୍ଦ୍ଦନଃ || ୧୬||

ବରଂ ଚ ବା.ଞ୍ଚିତଂ ଦତ୍ତା ତତ୍ତ୍ରେବାଂତର୍ଦଧେ ହରିଃ |

ତତୋ ନାବଂ ସମାରୁହ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ବିଭ୍ରପୁରୀତାମ୍ || ୧୭||

କୃପୟା ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ ସଫଳଂ ବା.ଞ୍ଚିତଂ ମମ |

ଇତ୍ୟକ୍ତ୍ଵା ସ୍ଵଜନୈଃ ସାର୍ଥଂ ପୂଜାଂ କୃତ୍ଵା ଯଥାବିଧିଃ || ୧୮||

ହର୍ଷେଣ ଚାଭବପୂର୍ଣ୍ଣଃ ସତ୍ୟଦେବପ୍ରସାଦତଃ |

ନାବଂ ସଂଯୋଜ୍ୟନ୍ତେନ ସ୍ଵଦେଶଗମନଂ କୃତମ୍ ॥ ୧୯॥

ହେ ପ୍ରଭୁ! ମୁଖ ପର ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇବ । ମୈଂ ମାୟା ସେ ଭ୍ରମିତ ମୁକ୍ତ

ଆପକୋ କୈସେ ପହଚାନ ସକତା ହୁଁ । କୃପୟା ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇବ । ମୈଂ ଅପନୀ

ସାମର୍ଥ୍ୟ ସେ ଆପକା ପୂଜନ କରୁଁଗା । ଧନ ଜୈସା ପହଲେ ଥା ବୈସା କର

ଦେଂ । ମୈଂ ଶରଣ ମେଂ ହୁଁ । ରକ୍ଷା କାଜିବ । ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟୋଂ କୋ ସୁନ

ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ସଂତୁଷ୍ଟ ହୁଏ । ବୈଶ୍ୟ କୋ ଉସକା ମନଚାହା ବର ଦେକର ଭଗବାନ

ଅଂତର୍ଧାନ ହୁଏ । ତବ ବୈଶ୍ୟ ନାବ ପର ଆୟା ଔର ଉସେ ଧନ ସେ ଭରା ଦେଖା ।

ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ କୃପା ସେ ମେରୀ ମନୋକାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଇ ହୈ, ଯହ କହକର

ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ ନେ ଅପନେ ସଭୀ ସାଧୁଂ କେ ସାଥ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ

ବିଧିପୂର୍ବକ ପୂଜା କୀ । ଭଗବାନ ସତ୍ୟଦେବ କୀ କୃପା ପ୍ରାପ୍ତ କର ସାଧୁ

ବହୁତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଆ । ନାବ ଚଳନେ ଯୋଗ୍ୟ ବନା ଅପନେ ଦେଶ କୀ ଓର ଚଳ

ପଞ୍ଚଅଡ଼ା ।

ସାଧୁର୍ଜାମାତରଂ ପ୍ରାହ ପଶ୍ୟ ରତ୍ନପୁରୀଂ ମମ ।

ଦୂତଂ ଚ ପ୍ରେଷୟାମାସ ନିଜବିଭସ୍ୟ ରକ୍ଷକମ୍ ॥ ୨୦॥

ତତୋଽସୌ ନଗରଂ ଗତ୍ଵା ସାଧୁଭାର୍ଯ୍ୟାଂ ବିଲୋକ୍ୟ ଚ ।

ପ୍ରୋବାଚ ବା.ଞ୍ଚିତଂ ବାକ୍ୟଂ ନଦ୍ଵା ବଦ୍ଵାଂଜଲିସ୍ତଦା || ୨୧||

ନିକଟେ ନରସୈବ ଜାମାତ୍ରା ସହିତୋ ବଶିକ୍ ।

ଆଗତୋ ବନ୍ଧୁବର୍ଗେଶୁ ବିଭୈଶୁ ବହୁଭିର୍ଯୁତଃ || ୨୨||

ଶୁଭା ଦୃତମୁଖାଦ୍ଵାକ୍ୟଂ ମହାହର୍ଷବତୀ ସତୀ ।

ସତ୍ୟପୂଜାଂ ତତଃ କୃତ୍ଵା ପ୍ରୋବାଚ ତନୁଜାଂ ପ୍ରତି || ୨୩||

ବ୍ରଜାମି ଶୀଘ୍ରମାଗଛ ସାଧୁସଂଦର୍ଶନାୟ ଚ ।

ଇତି ମାତୃବଚଃ ଶୁଭା ବ୍ରତଂ କୃତ୍ଵା ସମାପ୍ୟ ଚ || ୨୪||

ଅପନେ ଗୃହ ନଗର କେ ନିକଟ ବୈଶ୍ୟ ଅପନେ ଦାମାଦ ସେ ବୋଲା- ଦେଖୋ ବହୁ

ମେରୀ ରତ୍ନପୁରୀ ହେଁ । ଧନ କେ ରକ୍ଷକ ଦୂତ କୋ ନଗର ଭେଜା । ଦୂତ ନଗର

ମେଂ ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ କୀ ସ୍ତ୍ରୀସେ ହାଥ ଜୋଡ଼କର ଉଚିତ ବାକ୍ୟ ବୋଲା । ବୈଶ୍ୟ

ଦାମାଦ କେ ସାଥ ତଥା ବହୁତ-ସା ଧନ ଲେ ସଂଗୀ-ସାଥୀ କେ ସାଥ, ନଗର

କେ ନିକଟ ଆ ଗାଏ ହେଁ । ଦୂତ କେ ବଚନ ସୁନ ସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ବହୁତ ପ୍ରସନ୍ନ

ହୁଲି । ଭଗବାନ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ ପୂଜା ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅପନୀ ବେଟୀ ସେ ବୋଲା ।

ମୈଂ ସାଧୁ କେ ଦର୍ଶନ କେ ଲିଏ ଚଲତୀ ହୁଁ । ତୁମ ଜଳୀ ଆଓ ଅପନୀ ମାଁ କେ

ବଚନ ସୁନ ପୁତ୍ରୀ ନେ ଭୀ ବ୍ରତ ସମାପ୍ତ ମାନା ।

ପ୍ରସାଦଂ ଚ ପରିତ୍ୟଜ୍ୟ ଗତା ସାପି ପତିଂ ପ୍ରତି ।

ତେନ ରୁଷ୍ଟଃ ସତ୍ୟଦେବୋ ଭର୍ତ୍ତାରଂ ତରଣିଂ ତଥା ॥ ୨୫॥

ସଂହୃତ୍ୟ ଚ ଧନୈଃ ସାର୍ଥଂ ଜଲେ ତସ୍ୟାବମଜ୍ଜୟତ୍ ।

ତତଃ କଳାବତୀ କନ୍ୟା ନ ବିଲୋକ୍ୟ ନିଜଂ ପତିମ୍ ॥ ୨୬॥

ଶୋକେନ ମହତା ତତ୍ର ରୁଦତୀ ଚାପତଦ୍ ଭୁବି ।

ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ତଥା ନିଧାଂ ନାବଂ କନ୍ୟା ଚ ବହୁଦୁଃଖିତାମ୍ ॥ ୨୭॥

ଭୀତେନ ମନସା ସାଧୁଃ କିମାଶ୍ଚିତ୍ ନିଦଂ ଭବେତ୍ ।

ଚିଂତ୍ୟମାନାଶ୍ଚିତେ ସର୍ବେବଭୁବୁସ୍ତରଣିବାହକାଃ ॥ ୨୮॥

ତତୋ ଲୀଳାବତୀ କନ୍ୟାଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା-ସା ବିହ୍ୱଳାଭବତ୍ ।

ବିଲଳାପାତିଦୁଃଖେନ ଭର୍ତ୍ତାରଂ ଚେଦମବ୍ରବୀତ ॥ ୨୯॥

ପ୍ରସାଦ ଲେନା ଛୋଡ଼ ଅପନେ ପତି କେ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଚଳ ପଞ୍ଚଅଡ଼ୀ । ଭଗବାନ

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଇସସେ ରୁଷ୍ଟ ହୋ ଗଏ ଔର ଉସକେ ପତି ତଥା ଧନ ସେ ଲଦୀ

ନାବ କୋ ଜଲ ମେଂ ତୁବା ଦିୟା ॥ ୨୫॥ କଳାବତୀ ନେ ବହାଁ ଅପନେ ପତି କୋ

ନହୀଂ

ଦେଖା । ଉସେ ଚଞ୍ଚଅଡ଼ୀ ଦୁଃଖ ହୁଆ ଔର ବହ ରୋତୀ ହୁଇ ଭୁମି ପର ଗିର ଗଇ ।

ନାବ କୋ ଭୁବତୀ ହୁଇ ଦେଖା | କନ୍ୟା କେ ରୁଦନ ସେ ତରା ହୁଆ ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ
ବୋଲା- କ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋ ଗୟା | ନାବ କେ ମଲ୍ଲୀହ ଭୀ ଚିଂତା କରନେ ଲଗେ |
ଅବ ତୋ ଲୀଲାବତୀ ଭୀ ଅପନୀ ବେଟୀ କୋ ଦୁଃଖୀ ଦେଖ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋ ପତି ସେ
ବୋଲୀ |

ଇଦାନଂ ନୌକୟାସାର୍ଥଂ କଥଂସୋଽଭୁଦଲକ୍ଷିତଃ |

ନ ଜାନେ କସ୍ୟ ଦେବସ୍ୟ ହେଲୟା ଚୈବ ସା ହୃତା || ୩୦||

ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ ମାହାତ୍ମ୍ୟଂ ଜ୍ଞାତୁ ବା କେନ ଶକ୍ୟତେ |

ଇତ୍ୟକ୍ତ୍ୱା ବିଲଲାପୈବ ତତଶ୍ଚ ସ୍ୱଜନୈଃସହ || ୩୧||

ତତୋ ଲୀଲାବତୀ କନ୍ୟାଂ କ୍ରୌତେ କୃତ୍ୱା ରୁରୋଦହ |

ତତଃ କଲାବତୀ କନ୍ୟା ନଷ୍ଟେ ସ୍ୱାମିନିଦୁଃଖିତା || ୩୨||

ଗୃହୀତ୍ୱାପାଦୁକେ ତସ୍ୟାନୁଗତୁଃସ୍ତମନୋଦଧେ |

କନ୍ୟାୟାଶ୍ଚୁରିତଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ସଭାର୍ଯ୍ୟଃ ସଜନୋବଶିକ୍ || ୩୩||

ଅତିଶୋକେନସଂତପ୍ତଶ୍ଚିତ୍ରୟାମାସ ଧର୍ମବିତ୍ |

ହୃତଂ ବା ସତ୍ୟଦେବେନ ଭ୍ରାଂତୋଽହଂ ସତ୍ୟମାୟୟା || ୩୪||

ଇସ ସମୟ ନାବ ସହିତ ଦାମାଦ କୈସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋ ଗଏ ହୈଂ | ନ ଜାନେ କିସ

ଦେବତା ନେ ନାବ ହର ଲୀ ହୈ | ପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ ମହିମା କୌନ ଜାନ
ସକତା ହୈ | ଇତନା କହ ବହ ସ୍ଵଜନୋଂ କେ ସାଥ ରୋନେ ଲଗୀ | ଫିର ଅପନୀ
ବେଟୀ କୋ ଗୋଦ ମେଂ ଲେ ବିଲାପ କରନେ ଲଗୀ | ବହାଁ ବେଟୀ କଲାବତୀ
ଅପନେ ପତି

କେ ନହୀଂ ରହନେ ପର ଦୁଖୀ ହୋ ରହୀ ଥୀ | ବୈଶ୍ୟ କନ୍ୟା ନେ ପତି କୀ ଠୁଆଡ଼
ଲେକର ମର ଜାନେ କା ବିଚାର କିୟା | ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ ନେ ଅପନୀ ବେଟୀ
କା ଯହ ରୂପ ଦେଖା | ଧର୍ମୀୟା ସାଧୁ ବୈଶ୍ୟ ଦୁଃଖ ସେ ବହୁତ ବ୍ୟାକୁଲ ହୋ

ଚିଂତା କରନେ ଲଗା | ଉସନେ କହା କି ଯହ ହରଣ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟଦେବ ନେ କିୟା ହୈ |
ସତ୍ୟ କୀ ମାୟା ସେ ମୋହିତ ହୁଁ |

ସତ୍ୟପୂଜାଂ କରିଷ୍ୟାମି ଯଥାବିଭବବିସ୍ତରୈଃ |

ଇତି ସର୍ବାନ୍ ସମାହୁୟ କଥୟିତ୍ଵା ମନୋରଥମ୍ || ୩୪||

ନତ୍ଵା ଚ ଦଣ୍ଡବଦ୍ ଭୂମୌସତ୍ୟଦେବଂ ପୁନଃପୁନଃ |

ତତସ୍ତୁଷ୍ଟଃ ସତ୍ୟଦେବୋ ଦୀନାନାଂ ପରିପାଳକଃ || ୩୬||

ଜଗାଦ ବଚନ.ଐନଂ କୃପୟା ଭକ୍ତବସଲଃ |

ତ୍ୟକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରସାଦଂ ତେ କନ୍ୟାପତିଂ ଦ୍ରଷ୍ଟୁଂ ସମାଗତା || ୩୭||

ଅତୋଽଦୃଷ୍ଟୋଽଭବଉସ୍ୟାଃ କନ୍ୟକାୟାଃ ପତିର୍ଧୁବମ୍ ।

ଗୃହଂ ଗତ୍ୱା ପ୍ରସାଦଂ ଚ ଭୁକ୍ତ୍ୱା ସାଂଝୟତି ଚେପୁନଃ ॥ ୩୮ ॥

ଲକ୍ଷ୍ମଭର୍ତ୍ତ୍ରୀସୁତା ସାଧୋ ଭବିଷ୍ୟତି ନ ସଂଶୟଃ ।

କନ୍ୟକା ତାଦୃଶଂ ବାକ୍ୟଂ ଶୁଭ୍ୱା ଗଗନମଣ୍ଡଳାତ ॥ ୩୯ ॥

ସବକୋ ଅପନେ ପାସ ବୁଲାଇର ଉସନେ କହା କି ମୈଂ ସବିସ୍ତାର ସତ୍ୟଦେବ କା

ପୂଜନ କରୁଁଗା । ଦିନ ପ୍ରତିପାଳନ କରନେ ବାଲେ ଭଗବାନ ସତ୍ୟନାରାୟଣ

ବାରଂବାର ପ୍ରଣାମ କରନେ ପର ପ୍ରସନ୍ନ ହୋ ଗଏ । ଭକ୍ତବସ୍ତ୍ରଲ ନେ କୃପା

କର ଯହ ବଚନ କହେ । ତୁମ୍ଭୁରୀ ବେଟୀ ପ୍ରସାଦ ଛୋଡ଼ ପତି କୋ ଦେଖନେ

ଆଇ । ଇସୀ କେ କାରଣ ଉସକା ପତି ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋ ଗୟା । ଯଦି ଯହ ଘର ଜାକର

ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରହଣ କରେ ଔର ଫିର ଆଏ । ତୋ ହେ ସାଧୁ! ଇସେ ଇସକା ପତି ମିଲେଗା

ଇସମେଂ ସଂଶୟ ନହୀଂ ହୈ । ସାଧୁ କୀ ବେଟୀ ନେ ଭୀ ଯହ ଆକାଶବାଣୀ ସୁନୀ ।

କ୍ଷିପ୍ରଂ ତଦା ଗୃହଂ ଗତ୍ୱା ପ୍ରସାଦଂ ଚ ବୁଭୋଜ ସା ।

ସା ପଶ୍ଚାତ୍ ପୁନରାଗମ୍ୟ ଦଦର୍ଶ ସୁଜନଂ ପତିମ୍ ॥ ୪୦ ॥

ତତଃକଲାବତୀ କନ୍ୟା ଜଗାଦ ପିତରଂ ପ୍ରତି ।

ଇଦାନୀଂ ଚ ଗୃହଂ ଯାହି ବିଲମ୍ବଂ କୁରୁଷେକଥମ୍ ॥ ୪୧ ॥

ତତ୍ତ୍ୱତ୍ୱା କନ୍ୟକାବାକ୍ୟଂ ସଂତୁଷ୍ଟୋଽଭୁବ୍ଧଶିକ୍ଷୁତଃ ।

ପୂଜନଂ ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ କୃତ୍ୱା ବିଧି-ବିଧାନତଃ ॥ ୪୨ ॥

ଧନୈର୍ବଂଧୁଗଣୈଃ ସାର୍ଦ୍ଧଂ ଜଗାମ ନିଜମନ୍ଦିରମ୍ ।

ପୌର୍ଣ୍ଣମାସ୍ୟାଂ ଚ ସଂକ୍ରାନ୍ତୌ କୃତବାନ୍ଧୃତ୍ୟପୂଜନମ୍ ॥ ୪୩ ॥

ଇହଲୋକେ ସୁଖଂ ଭୁକ୍ତ୍ୱା ଚାନ୍ତେ ସତ୍ୟପରଂ ଯତ୍ନୌ ।

ଅବୈଷ୍ଣବାନାମପ୍ରାପ୍ୟଂ ଗୁଣତ୍ରୟବିବିଜିତମ୍ ॥ ୪୪ ॥

ତକ୍ତାଲ ବହ ଘର ଗଲ ଔର ପ୍ରସାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କିୟା । ପିର ଲୌଟୀ ତୋ ଅପନେ

ସଜନ ପତି କୋ ବହାଁ ଦେଖା । ତବ ଉସନେ ଅପନେ ପିତା ସେ କହା କି ଅବ ଘର

ଚଲନା ଚାହିଏ ଦେର କେ୍ୟାଂ କର ରଖୀ ହୈ । ଅପନୀ ବେଟୀ କେ ବଚନ ସୁନ ସାଧୁ

ବୈଶ୍ୟ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଆ ଔର ଭଗବାନ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବିଧି-ବିଧାନ ସେ

ପୂଜନ କିୟା । ଅପନେ ବଂଧୁ-ବାଧବୋଂ ଏବଂ ଜାମାତା କୋ ଲେ ଅପନେ ଘର ଗୟା

|

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଔର ସଂକ୍ରାନ୍ତି କୋ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ପୂଜନ କରତା ରହା । ଅପନେ

ଜୀବନକାଲ ମେଂ ସୁଖ ଭୋଗତା ରହା ଔର ଅଂତ ମେଂ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କେ

ବୈକୁଂଠ ଲୋକ ଗୟା, ଜୋ ଅବୈଷ୍ଣବୋଂ କୋ ପ୍ରାପ୍ୟ ନହୀଂ ହୈ ଔର ଜହାଁ

ମାୟାକୃତ (ସତ୍ୟ, ରଜ, ତମ) ତୀନ ଗୁଣୋଂ କା ପ୍ରଭାବ ନହୀଂ ହୈ ।

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥାୟାଂ ଚତୁର୍ଥୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ॥

ପ.ଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ସୁତ ଉବାଚ

ଅଥାନ୍ୟଶ୍ଚ ପ୍ରବକ୍ଷ୍ୟାମି ଶୁଣୁଧ୍ୱଂ ମୁନିସଭମାଃ ।

ଆସୀତ ତୁଂଗଧ୍ୱଜୋ ରାଜା ପ୍ରଜାପାଳନତତ୍ପରଃ ॥ ୧॥

ପ୍ରସାଦଂ ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ ତ୍ୟକ୍ତା ଦୁଃଖମବାପ ସଃ ।

ଏକଦା ସ ବନଂ ଗତ୍ୱା ହତ୍ୱା ବହୁବିଧାନପଶୁନ୍ ॥ ୨॥

ଆଗତ୍ୟ ବଚମୂଳଂ ଚ ଦୃଷ୍ଣ୍ୱା ସତ୍ୟସ୍ୟ ପୂଜନମ୍ ।

ଗୋପାଃ କୁର୍ବଂର୍ତ୍ତି ସଂତୁଷ୍ଟା ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତାଃ ସର୍ବାଧବାଃ ॥ ୩॥

ରାଜା ଦୃଷ୍ଣ୍ୱା ତୁ ଦର୍ପେଣ ନ ଗତ୍ୱା ନ ନନାମ ସଃ ।

ତତୋ ଗୋପଗଣାଃ ସର୍ବେ ପ୍ରସାଦଂ ନୃପସନ୍ନିଧୈ ॥ ୪॥

ସୁତଜୀ ନେ କହା ହେ ମୁନିଗଣ ସୁନୋ! ଅବ ହମ ଆଗେ କୀ କଥା କହତେ ହୈଂ ।

ତୁଂଗଧ୍ୱଜ ନାମକ ଏକ ରାଜା ଅପନୀ ପ୍ରଜା କେ ପାଳନ ମେଂ ତତ୍ପର ଥା ।

ଭଗବାନ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ପ୍ରସାଦ ନ ଲେନେ ସେ ଉସେ ଭୀ ଦୁଃଖ ହୁଆ ।

ଏକ ଦିନ ରାଜା ନେ ବନ ମେଂ ଜା ବହୁତ ପ୍ରକାର କେ ପଶୁଓଂ କା ବଧ କିୟା ।
 ଉସନେ ବଚ ବୃକ୍ଷ କୀ ଛାୟା ମେଂ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ପୂଜନ ହୋତେ ଦେଖା ।
 ବହୁତ ସଂତୋଷପୂର୍ବକ ତଥା ଭକ୍ତି କେ ସାଥ ବଂଧୁ-ବାଂଧବୋଂ କୋ ଲିଏ
 ଗୋପ-ଗ୍ଵାଲ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ପୂଜନ କର ରହେ ଥେ । ରାଜା ଗର୍ବ କେ ବଣ ନ
 ତୋ ପୂଜନ ଛଳ କେ ପାସ ଗୟା ଔର ନ ହୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୋ ନମନ କିୟା ।
 ଫିର ଭୀ ଗୋପ-ଗ୍ଵାଲେ ପ୍ରସାଦ ଲେକର ରାଜା କେ ପାସ ଆଏ ।
 ସଂସ୍ଥାପ୍ୟଂ ପୁନରାଗତ୍ୟଂ ଭୁକ୍ତଘ୍ନା ସର୍ବେ ଯଥେସ୍ଥିତମ୍ ।
 ତତଃ ପ୍ରସାଦଂ ସଂତ୍ୟଜ୍ୟ ରାଜା ଦୁଃଖମବାପ ସଃ ॥ ୫ ॥
 ତସ୍ୟ ପୁତ୍ରଶତଂ ନଷ୍ଟଂ ଧନଧାନ୍ୟାଦିକଂ ଚ ଯତ୍ ।
 ସତ୍ୟଦେବେନ ତସର୍ବଂ ନାଶିତ ମମ ନିଶ୍ଚିତମ୍ ॥ ୬ ॥
 ଅତସ୍ତତ୍ତ୍ରେବ ଗଚ୍ଛାମି ଯତ୍ର ଦେବସ୍ୟ ପୂଜନମ୍ ।
 ମନସା ତୁ ବିନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ଯୟୌ ଗୋପାଲସନ୍ନିଦୌ ॥ ୭ ॥
 ତତୋଽସୌ ସତ୍ୟଦେବସ୍ୟ ପୂଜାଂ ଗୋପଗଣୈଃସହ ।
 ଭକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ୱିଓ ଭୃତ୍ଵା ଚକାରବିଧୁନା ନୃପଃ ॥ ୮ ॥
 ସତ୍ୟଦେବ ପ୍ରସାଦେନ ଧନପୁତ୍ରାନ୍ୱିତୋଽଭବତ୍ ।

ଇହ ଲୋକେ ସୁଖଂ ଭୁକ୍ତଦାତାଂତେ ସତ୍ୟପୁରଂ ଯନ୍ତୋ || ୯ ||

ପ୍ରସାଦ ରାଜା କେ ସମୀପ ରଖ ପୂଜା ସ୍ଥାନ ପର ଲୌଚ ଗଏ ଔର ଉନ୍ମୋନେ

ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରହଣ କିୟା | ରାଜା ନେ ପ୍ରସାଦ ବହୀଂ ଛୋଡ଼ ଦିୟା ଔର ଦୁଃଖ

ଭୋଗା | ଉସକେ ସୌ ପୁତ୍ର, ଧନ-ଧାନ୍ୟ ସଭୀ ନଷ୍ଟ ହୋ ଗଏ | ତବ ଉସକୋ

ନିଶ୍ଚିତ ରୂପ ସେ ବୋଧ ହୁଆ କି ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ନେ ହୀ ଉସକା ସର୍ବସ୍ୱ

ନଷ୍ଟ କର ଦିୟା ହୈ | ଅତଃ ଜହ୍ନୀ ସତ୍ୟଦେବ କା ପୂଜନ ହୋ ରହା ଥା ରାଜା

ବହୀଂ ଜାଏ | ଯହୀ ବିଚାର କର ରାଜା ଗ୍ୱାଲ-ବାଲୋଂ କେ ପାସ ଗୟା | ରାଜା ନେ

ଗ୍ୱାଲୋଂ କେ ସାଥ ବିଧି-ବିଧାନ ସେ ଔର ଉକ୍ତିପୂର୍ବକ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା

ପୂଜନ କିୟା | ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ କୃପା ସେ ପୁନଃ ଧନ-ପୁତ୍ର ବାଲା ବନ ଗୟା |

ଇସ ଜୀବନ ମେଂ ସୁଖ ଭୋଗକର ଅଂତ ମେଂ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କେ ଲୋକ ମେଂ ଗୟା

|

ୟ ଇଦଂ କୁରୁତେ ସତ୍ୟବ୍ରତଂ ପରମଦୁର୍ଲଭମ୍ |

ଶୃଣୋତି ତ କଥାଂ ପୁଣ୍ୟାଂ ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତଃ ଫଳପ୍ରଦାମ୍ || ୧୦ ||

ଧନଧାନ୍ୟାଦିକଂ ତସ୍ୟ ଭବେସ୍ତତ୍ୟପ୍ରସାଦତଃ |

ଦରିଦ୍ରୋଲଭତେବିଭଂ ବଦ୍ଧୀ ମୁତ୍ୟେତ ବଂଧନାତ୍ || ୧୧ ||

ଭୀତୋ ଭୟାପୁ ମୁତ୍ୟେତ ସତ୍ୟମେବ ନ ସଂଶୟଃ ।

ଇସ୍ଥିତଂ ଚ ଫଳଂ ଭୁକ୍ତତ୍ୱା ଚାତେ ସତ୍ୟପୁରଂ ବ୍ରଜେତ୍ ॥ ୧୨ ॥

ଇତି ବୈ କଥୂତଂ ବିପ୍ରାଃ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତମ୍ ।

ୟକ୍ତ୍ୱା ସର୍ବଦୁଃଖେଭ୍ୟୋମୁକ୍ତୋ ଭବତି ମାନବଃ ॥ ୧୩ ॥

ବିଶେଷତଃ କଲିନ୍ଦୁଗେ ସତ୍ୟପୂଜା ଫଳପ୍ରଦା ।

କେଚିକ୍ଛାଲଂ ବଦିଷ୍ୟଂତି ସତ୍ୟମୀଶଂ ତମେବଚ ॥ ୧୪ ॥

ଇସ ପରମ ଦୁର୍ଲଭ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କୋ ଜୋ ଧାରଣ କରତା ହେଁ

ଐର ଫଳଦାୟୀ କଥା କୋ ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ସୁନତା ହେଁ । ଉସେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ

ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ କୃପା ସେ ଧନ-ଧାନ୍ୟ ଆଦି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋତେ ହେଁ । ଦରିଦ୍ର

ବ୍ୟକ୍ତି ଧନ ସେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋ ଜାତା ହେଁ । ବଂଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି କା ବଂଧନ କଟ ଜାତା

ହେଁ । ଭୟଗ୍ରସ୍ତ କା ଭୟ ମିଟ ଜାତା ହେଁ । ଯହ ନିଃସଂଦେହ ସତ୍ୟ ହେଁ । ବ୍ୟକ୍ତି

ମନବା.ସ୍ଥିତ ଫଳ ଭୋଗକର ଅଂତ ମେଂ ସତ୍ୟଲୋକ କୋ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋ ଜାତା ହେଁ ।

ହେ ବିପ୍ରୋ! ମୈଂନେ ଜୋ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କୀ କଥା କହୀ, ଉସସେ ମନୁଷ୍ୟ

ସଭୀ ପ୍ରକାର କେ ଦୁଖୋଂ ସେ ଛୁଟ ଜାତା ହେଁ । କଲିନ୍ଦୁଗ ମେଂ ସତ୍ୟନାରାୟଣ

କୀ ପୂଜା ବିଶେଷ ରୂପ ସେ ଫଳଦାୟୀ ହେଁ । ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୋ କୋଇ କାଲ,

କୋଇ ଲିଶ୍ଵର କୋଇ ସତ୍ୟଦେବ କହେଂଗେ ।

ସତ୍ୟନାରାୟଣଂ କେଚିସ୍ତତ୍ୟଦେବଂ ତଥାପରେ ।

ନାନାରୂପଧରୋ ଭୂତ୍ଵା ସର୍ବେଷାମୀସ୍ଥିତ ପ୍ରଦଃ ॥ ୧୫॥

ଭବିଷ୍ୟତି କଲୌ ସତ୍ୟବ୍ରତରୂପୀ ସନାତନଃ ।

ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁନା ଧୃତଂ ରୂପଂ ସର୍ବେଷାମୀସ୍ଥିତପ୍ରଦମ୍ ॥ ୧୬॥

ୟ ଇଦଂ ପଠେ ନିତ୍ୟଂ ଶୃଣୋତି ମୁନିସଭମାଃ ।

ତସ୍ୟ ନଶ୍ୟତି ପାପାନି ସତ୍ୟଦେବପ୍ରସାଦତଃ ॥ ୧୭॥

ବ୍ରତଂ ଯସ୍ତୁ କୃତଂ ପୂର୍ବାଂ ସତ୍ୟନାରାୟଣସ୍ୟ ତ ।

ତେଷାଂ ହପରଜନ୍ମାନି କଥୟାମି ମୁନୀଶ୍ଵରାଃ ॥ ୧୮॥

ସତାନଂଦୋ ମହାପ୍ରାଜ୍ଞଃ ସୁଦାମା ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ହ୍ୟଭୂତ ।

ତସ୍ମିନ୍ ଜନ୍ମନି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଂ ଧାତ୍ଵା ମୋକ୍ଷମବାପହ ॥ ୧୯॥

ଇନ୍ଦ୍ରେଂ କୋଇ ସତ୍ୟଦେବ ତୋ କୋଇ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କହେଂଗେ । ଅନେକ ରୂପ
ଧର ଯେ

ମନ ତାହା ଫଳ ଦେନେ ବାଲେ ହେଁ । କଲିୟୁଗ ମେଂ ସତ୍ୟବ୍ରତ ରୂପୀ ସନାତନ

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ହୀ ହୋଂଗେ । ସଭୀ କୋ ମନବା.ସ୍ଥିତ ଫଳ ଦେନେ କେ ଲିଏ

ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ନେ ଯହ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ରୂପ ଧାରଣ କର ଲିୟା ହେଁ |
 ହେ ମୁନିଗଣ! ଜୋ ଇସ କଥା କା ନିତ୍ୟ ପାଠ କରେଂଗେ ଅଥବା ସୁନେଂଗେ, ଶ୍ରୀ
 ସତ୍ୟନାରାୟଣ କୀ କୃପା ସେ ଭନକେ ସମସ୍ତ ପାପ ନଷ୍ଟ ହୋ ଜାଏଂଗେ | ସୂତଜୀ
 ବୋଲେ- ହେ ମୁନୀଶ୍ଵରୋ! ଜିନ୍ଦ୍ରେନେ ସତ୍ୟନାରାୟଣ କା ବ୍ରତ ପହଲେ କିୟା ଥା
 ଅବ
 ଭନକେ ବାଦ କେ ଜନ୍ମ କୀ କଥା ମୈଂ ତୁମ୍ଭେଂ ସୁନାତା ହୁଁ | ମହାନ ବୁଦ୍ଧିମାନ
 ଶତାନଂଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୁଦାମା ହୁଆ ଔର ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ କୀ ଆରାଧନା କର ମୋକ୍ଷ
 କୋ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଆ |
 କାଷ୍ଠ ଭାରବହୋ ଭିଲ୍ଲୋ ଗୁହରାଜୋ ବଭୂବହ |
 ତସ୍ମିନ୍ଽଞ୍ଜନିସଂସେବ୍ୟ ରାମଂ ମୋକ୍ଷଂ ଜଗାମ ବୈ || ୨୦ ||
 ଉକ୍ଳାମୁଖୋ ମହାରାଜୋ ନୃପ ଦଶରଥୋଽଭବତ୍ |
 ଶ୍ରୀରଂଗନାଥଂ ସଂପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀ ବୈକୁଂଠଦାଂଗମତ୍ || ୨୧ ||
 ଧୀମିକଃ ସତ୍ୟସନ୍ଧଶ୍ଚ ସାଧୁର୍ମୌରଧ୍ଵଜୋଽଭବତ୍ |
 ଦେହାର୍ଥଂ କ୍ରକଚୈଶ୍ଵିତ୍ଵା ଦତ୍ତା ମୋକ୍ଷମବାପହ || ୨୨ ||
 ତୁଂଗଧ୍ଵଜୋ ମହାରାଜଃ ସ୍ଵାୟଂଭୂରଭବକ୍ତିଲ |

ସର୍ବାନୁଗତତାନ୍ କୃତ୍ୱା ଶ୍ରୀ ବୈକୁଂଠ ତଦାଃଗମତ୍ || ୨୩||

ଲଠଅଡ଼ୀ ବେଚନେ ବାଲା ଲଠଅଡ଼ହାରା ଭୀଲ, ଗୁହରାଜ ବନା || ବହ

ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର କୀ ସେବା କର ମୋକ୍ଷପଦ କା ଅଧିକାରୀ ବନା | ରାଜା ଉତ୍କଳମୁଖ

ମହାରାଜା ଦଶରଥ ହୁଏ ଔର ଶ୍ରୀରଂଗନାଥ କୀ ପୂଜା କର ବୈକୁଂଠବାସୀ

ବନେ | ଧାର୍ମିକ ସାଧୁ ନାମକ ବୈଶ୍ୟ ସତ୍ୟବ୍ରତଧାରୀ ମୋରଧିଜ ରାଜା ବନା |

ଆଧା ଶରୀର ଆରେ ସେ ଚୀରକର ଦାନ କରନେ ସେ ମୋକ୍ଷ କୋ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଆ |

ରାଜା

ତୁଂଗଧିଜ ସ୍ୱୟଂଭୁବ ମନୁ ହୁଏ | ସଭୀ କୋ ବୈଷ୍ଣବ ପଥ ପର ଲଗା,

ଭାଗବତ ବନା, ଶ୍ରୀବୈକୁଂଠ ଲୋକ କୋ ଗଏ |

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ବ୍ରତ କଥାୟାଂ ପ.ଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ସମାପ୍ତଃ ||

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣଜୀ କୀ ଆରତୀ

ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରମଣା, ସ୍ୱାମୀ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରମଣା |

ସତ୍ୟନାରାୟଣ ସ୍ୱାମୀ, ଜନ-ପାତକ-ହରଣା || ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ||

ରତ୍ନ ଜିଡ଼ତ ସିଂହାସନ, ଅଦ୍ଭୁତ ଛବି ରାଜେ |

ନାରଦ କରତ ନୀରାଜନ, ଘଂଟା ବନ ବାଜେ || ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ||

ପ୍ରକଟ ଉଏ କଲିକାରନ, ଦ୍ଵିଜ କୋ ଦରସ ଦିୟୋ ।

ବୁଢ଼ୋ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବନକର, କ.ଞ୍ଚନ ମହଲ କିୟୋ ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

ଦୁର୍ବଳ ଭୀଳ କଠାରେ, ଜିନ ପର କୃପା କରୀ ।

ଚଂଦ୍ରଚୂଡ଼ ଇକ ରାଜା, ତିନକୀ ବିପତି ହରୀ ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

ବୈଶ୍ୟ ମନୋରଥ ପାୟୋ, ଶ୍ରଦ୍ଧା ତଜ ଦୀନ୍ତୁ ।

ସୋ ଫଳ ଭୋଗ୍ୟା ପ୍ରଭୁଜୀ, ଫିର ସୁତି କିନ୍ତୁଂ ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

ଭାବ-ଭକ୍ତି କେ କାରଣ, ଛିନ-ଛିନ ରୂପ ଧର୍ଯ୍ୟୋ ।

ଶ୍ରଦ୍ଧା ଧାରଣ କିନ୍ତୁ, ତିନକୋ କାଜ ସରୋ ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

ଗ୍ଵାଳ-ବାଳ ସଂଗ ରାଜା, ବନ ମେଂ ଭକ୍ତି କରୀ ।

ମନବା.ଞ୍ଚିତ ଫଳ ଦୀନ୍ତୁ, ଦୀନ ଦୟାଳୁ ହରି ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

ରଞ୍ଜିତ ପ୍ରସାଦ ସବାୟୋ, କଦଳୀ ଫଳ ମେବା ।

ଧୂପ-ଦୀପ-ତୁଳସୀ ସେ, ରାଜୀ ସତ୍ୟଦେବା ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

ସତ୍ୟନାରାୟଣଜୀ କୀ ଆରତୀ ଜୋ କୋଇ ନର ଗାବେ ।

ରଷି-ସିଦ୍ଧ ସୁଖ-ସଂପତ୍ତି ସହଜ ରୂପ ପାବେ ॥ ଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ... ॥

Visit <http://www.webdunia.com> for additional texts with Hindi meanings.

Unedited document

